

UCHWAŁA NR 2721/20
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
Z DNIA 30 września 2020 r.

W SPRAWIE:

określenia Beneficjentowi: ....., przypadającej do zwrotu części kwoty dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013 na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPSW.....00-26-....., a także terminu, od którego nalicza się odsetki

NA PODSTAWIE:

Na podstawie art. 67 ust. 1, art. 207 ust. 1 pkt 3 i art. 207 ust. 9 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.), art. 104 i art. 107 § 1-3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), art. 25 pkt 1 i art. 26 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2019 r. poz. 1295, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 512, z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1

Podejmuje się decyzję określającą Beneficjentowi: ....., przypadającą do zwrotu część kwoty dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013 na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPSW.....00-26-....., a także termin, od którego nalicza się odsetki, zgodnie z treścią załącznika do uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

**MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO**

ANDRZEJ BĘTKOWSKI

Załącznik Nr 1 do uchwały Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 2721/20 dnia 30.09.2020r.

IR-XIV.432.9.20.2020

Kielce, dnia 30.09.2020r.

DECYZJA

Nr RPSW.IZ.UMWSW.....00-26-.....-2020.....

podjęta przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego, działający jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013, w składzie:

- 1) Andrzej Bętkowski – Marszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 2) Renata Janik – Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 3) Marek Bogusławski – Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 4) Marek Jońca – Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

Na podstawie art. 67 ust. 1, art. 207 ust. 1 pkt 3 i art. 207 ust. 9 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.), art. 104 i art. 107 § 1-3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), art. 25 pkt 1 i art. 26 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2019 r. poz. 1295, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 512, z późn. zm.),

w sprawie wszczętej z urzędu, dotyczącej:

określenia Beneficjentowi: .....,
przypadającej do zwrotu części kwoty dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013 na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPSW.....00-26-.....-00, a także terminu, od którego nalicza się odsetki

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 30 września 2020r.

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013 orzeka:

- 1) Określa ....., przypadającą do zwrotu kwotę środków w łącznej wysokości: **868 689,02 zł (słownie: osiemset sześćdziesiąt osiem tysięcy sześćset osiemdziesiąt dziewięć złotych, 02/100)**, z tytułu zwrotu części dofinansowania przekazanego na podstawie Umowy nr UDA-RPSW.....00-26-.....-00 o dofinansowanie Projektu nr WND-RPSW.....00-26-..... wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (zwanym dalej „EFRR”).
- 2) Ustala, iż odsetki w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych nalicza się:
  - a) w wysokości **2 461,00 zł (słownie: dwa tysiące czterysta sześćdziesiąt jeden złotych, 00/00)** od kwoty przekazanej z EFRR w wysokości: 72 920,38 zł (słownie: siedemdziesiąt dwa tysiące dziewięćset dwadzieścia złotych, 38/100)) liczone od dnia zwrotu ww. środków EFRR przez Urząd Skarbowy na konto Gminy ..... jako zwrot podatku VAT tj. od dnia 27.02.2015r. do dnia w którym Gmina .....okonała zwrotu ww. kwoty na konto Instytucji Zarządzającej tj. do dnia 30.07.2015 r.,
  - b) w wysokości **5 495,00 zł (słownie: pięć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt pięć złotych, 00/100)** od kwoty przekazanej z EFRR w wysokości: 162 799,44 zł (słownie: sto sześćdziesiąt dwa tysiące siedemset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych, 44/100) liczone od dnia zwrotu ww. środków EFRR przez Urząd Skarbowy na konto Gminy ..... jako zwrot podatku VAT tj. od dnia 27.02.2015r. do dnia w którym Gmina ..... dokonała zwrotu ww. kwoty na konto Instytucji Zarządzającej tj. do dnia 30.07.2015 r.,
  - c) w wysokości **3 174,00 zł (słownie: trzy tysiące sto siedemdziesiąt cztery złote, 00/100)** od kwoty przekazanej z EFRR w wysokości: 94 042,93 zł (słownie: dziewięćdziesiąt cztery tysiące czterdzieści dwa złote, 93/100), liczone od dnia zwrotu ww. środków EFRR przez Urząd Skarbowy na konto Gminy ..... jako zwrot podatku VAT tj. od dnia 27.02.2015r. do dnia w którym Gmina ..... dokonała zwrotu ww. kwoty na konto Instytucji Zarządzającej tj. do dnia 30.07.2015 r.,
  - d) w wysokości **3 968,00 zł (słownie: trzy tysiące dziewięćset sześćdziesiąt osiem złotych, 00/100)** od kwoty przekazanej z EFRR w wysokości: 117 546,43 zł (słownie: sto siedemnaście tysięcy pięćset czterdzieści sześć złotych, 43/100), liczone od dnia zwrotu ww. środków EFRR przez Urząd Skarbowy na konto Gminy ..... jako zwrot podatku VAT tj. od dnia 27.02.2015r. do dnia w którym Gmina ..... dokonała zwrotu ww. kwoty na konto Instytucji Zarządzającej tj. do dnia 30.07.2015 r.,
  - e) w wysokości **2 892,00 zł (słownie: dwa tysiące osiemset dziewięćdziesiąt dwa złote,00/100)** od kwoty przekazanej z EFRR w wysokości: 85 684,97 zł (słownie: osiemdziesiąt pięć tysięcy sześćset osiemdziesiąt cztery złote, 97/100), liczone od dnia zwrotu ww. środków EFRR przez Urząd Skarbowy na konto Gminy ..... jako zwrot podatku VAT tj. od dnia 27.02.2015r. do dnia w którym Gmina ..... dokonała zwrotu ww. kwoty na konto Instytucji Zarządzającej tj. do dnia 30.07.2015 r.,
  - f) w wysokości **5 965,00 (słownie: pięć tysięcy dziewięćset sześćdziesiąt pięć złotych,00/100)** od kwoty przekazanej z EFRR w wysokości: **197 553,82 zł (słownie: sto dziewięćdziesiąt siedem tysięcy pięćset pięćdziesiąt trzy złote, 82/100)** w tym:

- w wysokości **5 225,00 zł (słownie; pięć tysięcy dwieście dwadzieścia pięć złotych, 00/100)** od kwoty przekazanej z EFRR w wysokości 154 804,04 (słownie: sto pięćdziesiąt cztery tysiące osiemset cztery złote, 04/100) liczone od dnia zwrotu ww. środków EFRR przez Urząd Skarbowy na konto Gminy ..... jako zwrot podatku VAT tj. od dnia 27.02.2015r. do dnia w którym Gmina .....dokonała zwrotu ww. kwoty na konto Instytucji Zarządzającej tj. do dnia 30.07.2015 r.,
- w wysokości **740,00 (słownie: siedemset czterdzieści złotych, 00/100)** od kwoty przekazanej z EFRR w wysokości 42 749,78 (słownie: czterdzieści dwa tysiące siedemset czterdzieści dziewięć złotych, 78/100) liczone od dnia zwrotu ww. środków EFRR przez Urząd Skarbowy na konto Gminy ..... jako zwrot podatku VAT tj. od dnia 13.05.2015r. do dnia w którym Gmina ..... dokonała zwrotu ww. kwoty na konto Instytucji Zarządzającej tj. do dnia 30.07.2015r.,
- g)** w wysokości **10,00 (słownie: dziesięć złotych, 00/100)** od kwoty przekazanej z EFRR w wysokości 986,65 zł (słownie: dziewięćset osiemdziesiąt sześć złotych, 65/100) liczone od dnia zwrotu ww. środków EFRR przez Urząd Skarbowy na konto Gminy.....jako zwrot podatku VAT tj. od dnia 17.06.2015r. do dnia w którym Gmina ..... dokonała zwrotu ww. kwoty na konto Instytucji Zarządzającej
tj. do dnia 30.07.2015r.,
- h)** w wysokości **3 265,16 zł (słownie: trzy tysiące dwieście sześćdziesiąt pięć złotych 16/100)** od kwoty przekazanej z EFRR w wysokości: **136 519,60 zł (słownie: sto trzydzieści sześć tysięcy pięćset dziewiętnaście złotych, 60/100)** w tym:
  - w wysokości **223,00 (słownie: dwieście dwadzieścia trzy złote, 00/100)** od kwoty przekazanej z EFRR w wysokości 634,80 zł (słownie: sześćset trzydzieści cztery tysiące, 80/100) liczone od dnia wypłaty przedmiotowych środków tj. od dnia 17.04.2012r. do dnia w którym Gmina ..... dokonała zwrotu ww. kwoty na konto Instytucji Zarządzającej tj. do dnia 30.07.2015r.,
  - w wysokości **1 912,16 zł (słownych: jeden tysiąc dziewięćset dwanaście złotych, 16/100)** od kwoty przekazanej z EFRR w wysokości: 110 419,44 zł (słownie: sto dziesięć tysięcy czterysta dziewiętnaście złotych, 44/100) liczone od dnia zwrotu ww. środków EFRR przez Urząd Skarbowy na konto Gminy ..... jako zwrot podatku VAT tj. od dnia 13.05.2015r. do dnia w którym Gmina ..... dokonała zwrotu ww. kwoty na konto Instytucji Zarządzającej tj. do dnia 30.07.2015r.,
  - w wysokości **841,00 zł (słownie: osiemset czterdzieści jeden złotych, 00/100)** od kwoty przekazanej z EFRR w wysokości: 15 293,56 zł (słownie: piętnaście tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt trzy złote, 56/100) liczone od dnia zwrotu ww. środków EFRR przez Urząd Skarbowy na konto Gminy .....jako zwrot podatku VAT tj. od dnia 13.05.2015r. do dnia w którym Gmina ..... dokonała zwrotu ww. kwoty na konto Instytucji Zarządzającej tj. do dnia 18.01.2016r.,
  - w wysokości **512,00 zł (słownie: pięćset dwanaście złotych, 00/100)** od kwoty przekazanej z EFRR w wysokości: 10 806,60 zł (słownie: dziesięć tysięcy osiemset sześć złotych, 60/100) liczone od dnia zwrotu ww. środków EFRR przez Urząd Skarbowy na konto Gminy ..... jako zwrot podatku VAT tj. od dnia 17.06.2015r. do dnia w którym Gmina .....dokonała zwrotu ww. kwoty na konto Instytucji Zarządzającej tj. do dnia 18.01.2016r.

UZASADNIENIE

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013, ogłosił dwuetapowy konkurs zamknięty nr 3/08 w ramach Osi Priorytetowej 4 „Rozwój infrastruktury ochrony środowiska i energetycznej” Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007 – 2013” dla Działania 4.1 ”Rozwój regionalnej infrastruktury ochrony środowiska i energetycznej” oraz dla Działania 4.2 „Rozwój systemów lokalnej infrastruktury ochrony środowiska i energetycznej”.

Szczegółowe wymogi i kryteria ubiegania się o dofinansowanie realizacji składanych projektów, w ramach ogłoszonego przez Instytucję Zarządzającą konkursu zawiera dokument „Regulamin dwuetapowego konkursu zamkniętego nr 3/08 w ramach Działań 4.1 ”Rozwój regionalnej infrastruktury ochrony środowiska i energetycznej” oraz 4.2 „Rozwój systemów lokalnej infrastruktury ochrony środowiska i energetycznej” Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007 – 2013”, będący Załącznikiem do Uchwały Nr 1042/08 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 11 lipca 2008 r. Przed sporządzeniem wniosku o dofinansowanie Strona była zobowiązana do zapoznania się z załączonymi dokumentami do powyższego Regulaminu, zamieszczonymi na stronie internetowej www.rpo-swietokrzyskie.pl , m.in.:

- „Wzorem wniosku o dofinansowanie realizacji projektu w ramach osi priorytetowych II, III, IV, V, VI Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007 – 2013”,
- „Instrukcją wypełnienia Wniosku o dofinansowanie w ramach osi priorytetowych II, III, IV, V, VI Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007 – 2013”,
- „Wzorem Umowy o dofinansowanie projektu w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013,
- „Szczegółowym opisem osi priorytetowych Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013”,
- „Podręcznikiem Kwalifikowalności Wydatków objętych dofinansowaniem w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013”.

Ww. dokumenty przygotowane przez Instytucję Zarządzającą na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, zwanej dalej „ustawą zppr”, stanowią źródło prawa i wiążą podmiot, który na ich podstawie zgłosił wniosek aplikacyjny i zawarł Umowę o dofinansowanie projektu. W punkcie H „Oświadczenia wnioskodawcy” w „Instrukcji wypełnienia Wniosku o dofinansowanie(...)” zamieszczono następującą informację: „W części tej Beneficjent po zapoznaniu się z treścią oświadczeń zaznacza te, które go nie dotyczą a następnie osoba/osoby upoważnione wskazane w pkt C3 zobowiązane są wypełnić tabelę podając następujące dane: nazwę reprezentowanej przez siebie instytucji, imię i nazwisko, zajmowane stanowisko, datę i składając podpis wraz z pieczęcią imienną”.

W ww. części wniosku znajduje się oświadczenie, że „ (...) realizując niniejszy projekt wnioskodawca nie może odzyskać w żaden sposób poniesionego kosztu podatku VAT, którego wysokość została określona w kategorii wydatki kwalifikowalne. Jednocześnie wnioskodawca zobowiązuje się do zwrotu sfinansowanej ze środków pomocy publicznych w ramach projektu

części poniesionego VAT, jeżeli zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa wnioskodawca powinien być płatnikiem VAT”.

W zamieszczonym na stronie wzorze umowy o dofinansowanie w § 1 pkt 11 zamieszczono definicję pojęcia „wydatków kwalifikowalnych”- należy przez to rozumieć wydatki uznane za kwalifikowalne i spełniające kryteria, zgodnie z rozporządzeniem Rady nr 1083/2006, rozporządzeniem Komisji nr 1828/2006, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1080/2006, jak również w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju i przepisów rozporządzeń wydanych do niniejszej ustawy, oraz zgodnie z krajowymi zasadami kwalifikowalności wydatków w okresie programowania 2007-2013 i z Uszczegółowieniem Programu, jak również z zasadami określonymi przez Instytucję Zarządzającą RPOWŚ na lata 2007-2013 w „Podręczniku kwalifikowalności wydatków objętych dofinansowaniem w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013”.

W Części I Podręcznika Kwalifikowalności Wydatków objętych dofinansowaniem w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013 (zwanego dalej „Podręcznikiem kwalifikowalności wydatków”), wskazano: projekt jest kwalifikowalny i możliwym jest uzyskanie refundacji części zaplanowanych wydatków, jeżeli zaplanowane wydatki zostaną poniesione zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa wspólnotowego oraz prawa krajowego oraz nie podlegają włączeniom podmiotowym i przedmiotowym ustanowionym przez Instytucję Zarządzającą RPOWŚ i uwzględnionym we właściwych aktach prawnych. W zależności od typu beneficjenta powinna zostać zachowana zasada zgodności poniesionych wydatków z przepisami obowiązującymi w obszarach: zamówień publicznych, ochrony środowiska, pomocy publicznej oraz rachunkowości. Jednocześnie w Części I Zasad ogólnych ww. Podręcznika kwalifikowalności w pkt 9 ppkt 9.1 ujęto zapisy dotyczące podwójnego finansowania: „Podwójne finansowanie oznacza niedozwolone zrefundowanie całkowite lub częściowe danego wydatku dwa razy ze środków publicznych –wspólnotowych lub/i krajowych, a także w ppkt 9.2 „Podwójnym finansowaniem jest w szczególności zrefundowanie kosztów podatku VAT ze środków funduszy strukturalnych, a następnie odzyskanie tego podatku ze środków budżetu państwa w oparciu o Ustawę o podatku od towarów i usług z dnia 11 marca 2004 r. z późn. zm.”.

Ponadto w części II B, pkt 22 Podręcznika kwalifikowalności wydatków, uszczegółowiono zapis dotyczący podatku VAT w następujący sposób: „(...) podatek od towarów i usług VAT może być uznany za wydatek kwalifikowalny tylko wtedy gdy:

- a) Został faktycznie poniesiony przez beneficjenta, oraz
- b) Beneficjent nie ma prawnej możliwości odzyskania podatku VAT.”

Do konkursu przystąpiła ....., składając w dniu 12 sierpnia 2008 r. wniosek o dofinansowanie projektu pn.: ..... wraz z dokumentacją.

Beneficjent planując realizację projektu współfinansowanego ze środków funduszy strukturalnych określił zakres kosztów projektu, w szczególności tak zwanych kosztów kwalifikowalnych podlegających dofinansowaniu. Koszty kwalifikowalne, które podlegały dofinansowaniu zostały wykazane przez Beneficjenta w złożonym do Instytucji Zarządzającej wniosku o dofinansowanie w części dotyczącej kwalifikowalności wydatków w pkt E7. Harmonogram rzeczowo-finansowy. W tej części wniosku Beneficjent wskazał podatek VAT jako wydatek/koszt kwalifikowalny.

W sekcji H ust. 6, str. 17 wniosku o dofinansowanie Gmina złożyła oświadczenie, że realizując niniejszy projekt nie może odzyskać w żaden sposób poniesionego kosztu podatku VAT, którego wysokość została określona w kategorii wydatki kwalifikowalne.

Jednocześnie, w niniejszym oświadczeniu Beneficjent zobowiązał się do zwrotu środków pomocy publicznej otrzymanych w ramach przedmiotowego Projektu, wówczas gdy „...zaistnieją przesłanki umożliwiające odzyskanie tego podatku”.

W wyniku przeprowadzonej oceny przedmiotowy Projekt na podstawie Uchwały Nr ..... Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 20 lutego 2009 r. został zakwalifikowany do dofinansowania w ramach RPOWŚ 2007 – 2013 w ramach Działania 4.1 „Rozwój regionalnej infrastruktury ochrony środowiska i energetycznej”.

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca zawarła w dniu 21 września 2009 r. z ..... zwana dalej „Beneficjentem”, „Stroną”, „Gminą” lub „Skarżącą”, Umowę nr UDA-RPSW.....00-26-.....-00 o dofinansowanie (zwanej dalej „Umową o dofinansowanie” lub „Umową”) Projektu nr WND-RPSW.....00-26-.... pn.: „.....”.

W zawartej Umowie o dofinansowanie określono zasady i warunki na jakich będzie dokonywane dofinansowanie wydatków ponoszonych przez Beneficjenta na realizację Projektu. Beneficjent na podstawie § 1, § 2 ust. 1 i 2, § 4 ust 2, § 7, § 8, § 10 oraz § 21 niniejszej Umowy o dofinansowanie zobowiązany był do realizacji Projektu w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami w ramach RPOWŚ 2007-2013, a także zgodnie z wnioskiem o dofinansowanie, z uwzględnieniem, iż w sprawach nieuregulowanych niniejszą Umową zastosowanie ma m.in. ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. 2020 r. poz.106 z późn. zm.), zwana dalej „ustawą o podatku od towarów i usług”.

Pod pojęciem procedur, których naruszenie uprawnia do wydania decyzji administracyjnej określającej kwotę zwrotu i termin, od którego nalicza się odsetki oraz sposób zwrotu środków, rozumiane są również, postanowienia dokumentów regulujących zasady przyznawania i wykorzystania dofinansowania, w tym zasady ponoszenia wydatków w ramach projektu, a zatem przede wszystkim umowy o dofinansowanie, a także m.in. Podręcznika kwalifikowalności wydatków, z którym Strona na podstawie § 1 pkt 15 Umowy o dofinansowanie, została zobowiązana do zapoznania się.

Gmina..... w dniu 13 października 2009 r. wystąpiła z wnioskiem (następnie uzupełnionym pismem z dnia 17 listopada 2009 r.) o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącego podatku od towarów i usług w zakresie możliwości odliczenia podatku od towarów i usług w całości lub w części w odniesieniu do realizowanego projektu pn.: .....”. **Gmina stwierdziła we wniosku, że poniesione wydatki związane z realizacją projektu nie mają lub nie będą miały związku z czynnościami opodatkowanymi, a co za tym idzie nie przysługuje Gminie prawo do odliczenia podatku od towarów i usług.** Gmina zajęła takie stanowisko, mimo że od początku realizacji inwestycji planowała sprzedaż analizowanej nieruchomości Benzylu.

Wobec tak przedstawionego stanu faktycznego Izba Skarbowa wydała Interpretację Indywidualną z dnia 30 listopada 2009 r., znak ..... Stwierdziła w niej, że brak związku wydatków na rekultywację terenów ..... ze sprzedażą opodatkowaną podatkiem od towarów i usług oznacza brak prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w związku ze złożonymi fakturami.

Beneficjent, wnosząc o poszczególne płatności w ramach Projektu, każdorazowo przedstawiał podatek VAT od towarów i usług nabytych jako koszt kwalifikowalny w całości.

W związku z powyższym udzielone w ramach ww. Umowy o dofinansowanie ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w części kwalifikowalnych wydatków objęło również podatek VAT.

Na podstawie ww. Umowy o dofinansowanie, w ramach realizowanego projektu Beneficjent otrzymał środki z EFRR w łącznej wysokości: 4 818 299,06 zł, z czego dofinansowanie podatku VAT wyniosło: 875 320,18 zł. Całkowita kwota wydatków kwalifikowalnych w ramach projektu wynosiła: 8 030 498,43 zł w tym kwota podatku VAT: 1 458 866,96 zł. Dofinansowanie ze środków europejskich było przekazywane w wysokości proporcjonalnej do udziału środków europejskich w całkowitych wydatkach kwalifikowalnych określonej w Umowie o dofinansowanie, na podstawie przedstawianych wniosków o płatność.

W dniu 22.06.2015 r. do Instytucji Zarządzającej wpłynęło pismo Beneficjenta z dnia 16.06.2015 r., w którym Gmina.....poinformowała Instytucję Zarządzającą, iż ze względu na zbliżający się, w odniesieniu do części kosztów poniesionych na realizację inwestycji, koniec 5-letniego okresu, w którym możliwe jest dokonanie odliczenia podatku VAT w drodze wstecznej korekty, Gmina podjęła wewnętrzne analizy zmierzające do weryfikacji, czy w świetle najnowszej praktyki organów podatkowych i orzecznictwa – pomimo uzyskania w przeszłości negatywnej interpretacji – w stosunku do wydatków poniesionych przy realizacji inwestycji, istnieje możliwość odliczenia podatku VAT. W wyniku powyższej analizy Gmina ustaliła, iż istnieją przesłanki dające Gminie prawo do odliczenia podatku VAT. W związku z tym w grudniu 2014 r. i kwietniu 2015 r. Gmina wystąpiła do Urzędu Skarbowego w ..... o zwrot podatku VAT z faktur dokumentujących koszty poniesione w 2010 r. na realizację przedmiotowego Projektu.

Po przeprowadzeniu czynności kontrolnych Urząd Skarbowy w ..... uznał za zasadne roszczenie Gminy i dokonał zwrotu podatku VAT za 2010 r. na rachunek bankowy Gminy. W kwietniu 2015 r. Gmina wystąpiła do Urzędu Skarbowego w ..... z korektą deklaracji VAT 7 w odniesieniu do kosztów poniesionych w 2011 r. otrzymując częściowy zwrot podatku VAT. Pozostała część VAT została zwrócona Gminie w 2015 roku, a zatem Gmina odzyskała cały podatek VAT związany z przedmiotową inwestycją poniesiony w latach 2010 i 2011 będący kosztem kwalifikowalnym objętym dofinansowaniem.

Urząd Skarbowy w ....., w protokole z czynności sprawdzających przeprowadzonych w dniu 26 stycznia 2015 r., opierając się na dokumentacji złożonej przez Gminę, stwierdził:

„Oznacza to, że w przypadku Gminy, która **realizując przedmiotową inwestycję od początku działała z zamiarem przyszłej sprzedaży nieruchomości poddanych rekultywacji w ramach czynności opodatkowanych VAT**, Gmina powinna mieć pełne prawo do odliczenia podatku VAT naliczonego, związanego z powyższą inwestycją.” (pogrubienie własne).

W powyższym protokole Urząd Skarbowy w..... zaznaczył, że składając korektę deklaracji VAT, iż Gmina w celu potwierdzenia zasadności złożonych korekt przedstawiła uchwałę nr ..... Rady Miasta ..... z dnia 30 grudnia 2013 r., w sprawie zbycia w drodze przetargu nieruchomości gruntowych zrehabilitowanych po ..... położonych w ..... W jej uzasadnieniu Rada Miasta ..... napisała:

„Zgodnie ze „Zmianą studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta .....” zatwierdzoną Uchwałą Nr .....Rady Miasta ..... z dnia 29 maja 2008 r. – nieruchomości zrehabilitowane po .....”, położone w ..... przeznaczone są pod cyt. „..... (...)

Wyjaśnia się jednocześnie, że jest to zgodne z pierwotnym zamiarem Gminy, gdyż **zamiar sprzedaży przedmiotowej nieruchomości po jej rekultywacji i po upływie okresu trwałości** wynikającego z zawartych przez Gminę ..... umów o dofinansowanie,

..... **powzięła w momencie rozpoczęcia procesu rekultywacji.**”
(pogrubienie własne).

Analizę tego zagadnienia Gmina zleciła ....., która przedstawiła wnioski w piśmie z dnia 19 sierpnia 2015 r., w którym czytamy:

„Z uwagi na fakt, że **Miasto od początku realizacji Inwestycji planowało sprzedaż analizowanej nieruchomości**, na której realizowana była Inwestycja oraz że jak rozumiemy tereny te są przeznaczone pod zabudowę, co w momencie sprzedaży potwierdzał będzie albo miejscowy plan zagospodarowania terenu albo decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, w naszej ocenie istnieją argumenty, aby uznać, że Miasto ma prawo do pełnego odliczenia VAT z tytułu wydatków poniesionych w związku z realizacją .....” (pogrubienie własne).

W tym miejscu należy wskazać, że w § 3 ust. 1 pkt 1 umowy o dofinansowanie nr UDA-RPSW.....00-26-.....-00 Gmina jako dzień rozpoczęcia realizacji Projektu wskazała datę 23 lipca 2008 r., co oznacza, że już w dacie złożenia wniosku o dofinansowanie (12 sierpnia 2008 r.), Gmina miała zamiar sprzedać nieruchomość .....

Złożenie korekt Deklaracji VAT – 7 do Urzędu Skarbowego Gmina umotywowała tym, iż w pierwotnej wersji deklaracji VAT nie wskazała ona podatku naliczonego, wynikającego z faktur zakupowych, które dotyczyły wydatków związanych z inwestycją mająca na celu rekultywację terenów dawnego .....

Gmina w złożonej dokumentacji wyjaśniła, iż należy uznać, że przy dokonaniu wydatków z zamiarem wykorzystania nabywanych terenów i usług do czynności opodatkowanych podatkiem VAT, prawo do odliczenia podatku naliczonego przysługuje już w momencie poniesienia.

Urząd Skarbowy przeanalizował przedstawioną przez podatnika dokumentację, z której wynika, iż wydatki związane z rekultywacją terenu, który po zakończeniu rekultywacji jest przeznaczony do sprzedaży w drodze przetargu jako teren przemysłowy zgodnie ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Opierając się na dokumentacji złożonej przez Gminę wraz z korektami deklaracji VAT 7 uznał, iż poniesione wydatki związane są z czynnościami opodatkowanymi Gminy. Skutkiem powyższego Beneficjent ma prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w związku ze złożonymi fakturami. W związku z powyższym po przeprowadzeniu czynności kontrolnych Urząd Skarbowy uznał za zasadne roszczenie Gminy i dokonał zwrotu podatku VAT za 2010r. na rachunek bankowy Gminy.

Strona w piśmie z dnia 16 czerwca 2015r. zwróciła się do Instytucji Zarządzającej również z prośbą o wskazanie kwoty podatku VAT przypadającej na dofinansowanie, którą Gmina w związku z zawartą Umową o dofinansowanie zobowiązana jest zwrócić oraz o wskazanie rachunku bankowego, na który należy dokonać zwrotu. Jednocześnie w wymienionym piśmie Strona zakwestionowała konieczność zwrotu ww. podatku wraz z odsetkami, a także poinformowała, iż „...złożone przez nią „Oświadczenie o kwalifikowalności VAT” z dn. 9 kwietnia 2015r. w wyniku nieporozumienia zawiera informacje, które nie są w pełni prawidłowe...”, gdyż w odniesieniu do kosztów poniesionych na realizację przedmiotowego Projektu, finalnie Gmina odzyskała z Urzędu Skarbowego w ..... zwrot podatku VAT.

Ponadto, Gmina poinformowała, że na chwilę obecną nie posiada interpretacji indywidualnej, która potwierdziłaby prawidłowość postępowania Urzędu Skarbowego w .....

Mając na uwadze powyższe, Beneficjent zwrócił się do Instytucji Zarządzającej o potwierdzenie kwoty podatku VAT przypadającej na dofinansowanie, które w świetle zawartej z Instytucją Zarządzającą Umowy o dofinansowanie zobowiązany jest zwrócić. Jednocześnie Gmina zaznaczyła, iż w jej ocenie w opisywanym przypadku nie powinien znaleźć zastosowania zapis § 7 ust. 1 Umowy o dofinansowanie projektu w części dotyczącej naliczania odsetek, a tym samym zwróciła się z prośbą o potwierdzenie braku zobowiązania ich zapłaty.

Wobec powyższego, Instytucja Zarządzająca w piśmie znak: EFRR-IV.433.4.1.202.30.2015.JCS z dnia 09.07.2015 r., wskazała Beneficjentowi sumę poniesionych w 2010 r. i 2011 r. wydatków niekwalifikowalnych stanowiących rozliczony w ramach projektu podatek VAT w kwocie 1 447 815,03 zł w tym kwotę dofinansowania przypadającą do zwrotu ze środków EFRR w wysokości 868 689,02 zł oraz numer rachunku bankowego, na który należy zwrócić należne środki. Ponadto, w odniesieniu do kwestii naliczenia odsetek Instytucja Zarządzająca poinformowała Stronę, „...iż zgodnie z § 7 ust. 1 Umowy o dofinansowanie Projektu, a także obowiązującymi przepisami prawa mającymi zastosowanie w odniesieniu do środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich zgodnie z art. 207 ust. 1 ustawy z dnia 27.08.2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869 z późn. zm.) Instytucja Zarządzająca zobowiązana jest do odzyskania przedmiotowych środków wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków dofinansowania do dnia zwrotu środków...”, a więc powyższa kwota dofinansowania stanowiącego w chwili obecnej niekwalifikowalny w Projekcie podatek VAT powinna zostać zwrócona wraz z należnymi odsetkami.

W odpowiedzi na ww. pismo Beneficjent w dniu 30.07.2015 r. dokonał zwrotu kwoty w wysokości 868 689,02 zł, o czym poinformował Instytucję Zarządzającą w piśmie z dnia 03.08.2015 r. Dodatkowo w niniejszym piśmie Beneficjent ponownie odniósł się do obowiązku zwrotu odsetek od ww. środków dofinansowania stanowiących podatek VAT, podtrzymując wcześniejsze stanowisko, iż w przypadku zwrotu podatku VAT nie jest zasadne odzyskiwanie przez Instytucję Zarządzającą dofinansowania wraz z odsetkami.

W dniu 19.08.2015 r. Beneficjent pocztą elektroniczną a następnie za pismem znak: FN.B.3251.54.2015 z dnia 24.08.2015 r. przekazał:

- Protokół z czynności sprawdzających przeprowadzony w dniu 26.01.2015 r. przez Urząd Skarbowy w ..... (kopia);
- Analizę podatkową związaną z odliczeniem VAT od wydatków poniesionych przez Miasto ..... na realizację inwestycji pn.: „.....” z dnia 19.08.2015 r.
- przeprowadzoną przez .....

Powyższe dokumenty zostały przeanalizowane przez Instytucję Zarządzającą, w konsekwencji czego podtrzymała swoje stanowisko w kwestii zwrotu przez Stronę dofinansowania podatku VAT wraz z odsetkami.

Instytucja Zarządzająca po otrzymaniu zwrotu podatku VAT, mając na uwadze art. 62 § 1 Ordynacji podatkowej, który mówi, że jeśli wpłata nie pokrywa całkowicie kwoty dofinansowania określonego w decyzji do zwrotu wraz z odsetkami za zwłokę, co ma miejsce w przedmiotowym przypadku, wpłatę tę zalicza się na poczet najwcześniej przekazanego dofinansowania podlegającego zwrotowi i należnych odsetek. Dodatkowo, w art. 55 § 2, ustawodawca określił, że: „jeżeli dokonana wpłata nie pokrywa kwoty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę, wpłatę tę zalicza się proporcjonalnie na poczet kwoty zaległości podatkowej oraz kwoty odsetek za zwłokę w stosunku, w jakim w dniu wpłaty, pozostaje kwota zaległości podatkowej do kwoty odsetek za zwłokę”.

W związku z tym, iż środki zwrócone przez Beneficjenta w dniu 30.07.2015 r. nie były wystarczające, aby pokryć w całości należne do zwrotu środki dofinansowania z EFRR wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, zaistniała konieczność ustalenia kwoty odzyskanej w odniesieniu do poszczególnych wniosków o płatność, objętych procesem odzyskiwania w myśl ww. przepisów Ordynacji podatkowej.

Mając powyższe na uwadze, Instytucja Zarządzająca na dzień zwrotu, tj. 30.07.2015r. dokonała zaliczenia niniejszej wpłaty na poczet poszczególnych wypłat dofinansowania z EFRR i należnych odsetek, począwszy od dofinansowania do zwrotu o najwcześniejszym terminie

płatności. Po przeliczeniu zwrotu dokonanego przez Beneficjenta w dniu 30.07.2015 r. zaliczono spłaty środków z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na łączną kwotę w wysokości 559 954,11 zł, w tym odsetki od środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w wysokości 308 734,91 zł. Razem zwrot na dzień 30.07.2015 r. wyniósł 868 689,02 zł. Pozostałe środki dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego do odzyskania wyniosły **308 734,91 zł**.

Mając na uwadze powyższe Instytucja Zarządzająca pismem znak: EFRR.V-433-RPO- ...-26-2015-AJ z dnia 24.08.2015 r. wezwała Beneficjenta do zwrotu pozostałej części dofinansowania od rozliczonego w projekcie podatku VAT wraz z należnymi odsetkami, które Strona odebrała w dniu 31.08.2015 r. W niniejszym piśmie Instytucja Zarządzająca zwróciła uwagę Stronie na zapis zawarty w § 7 ust. 1 Umowy o dofinansowanie *„Jeżeli zostanie stwierdzone, że Beneficjent wykorzystał całość lub część dofinansowania niezgodnie z przeznaczeniem, bez zachowania obowiązujących przepisów prawa, lub pobrał całość lub część dofinansowania w sposób nienależny lub w nadmiernej wysokości, Beneficjent zobowiązuje się do zwrotu tych środków, odpowiednio w całości lub w części, wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków (włącznie z dniem obciążenia rachunku Instytucji Zarządzającej lub Ministra Finansów przekazaną kwotą oraz dniem obciążenia rachunku beneficjenta zwracaną kwotą) w terminie wskazanym przez Instytucję Zarządzającą RPOWŚ na lata 2007-2013 i na rachunki wskazane przez Instytucję Zarządzającą RPOWŚ na lata 2007-2013”* oraz art. 207 ust. 1 u.f.p.: *„W przypadku gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są:*

1) wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem

2) wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art.184

3) pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości

– podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków (...).”

Zgodnie z powyższymi zapisami Instytucja Zarządzająca poinformowała, że zwrot dofinansowania winien być dokonany wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania dofinansowania do dnia zwrotu tych środków i nie istnieje żaden inny termin, od którego można liczyć termin naliczania odsetek. Na wskazany obowiązek nie mają wpływu takie okoliczności jak brak winy czy dobra wola Beneficjenta. Takie stanowisko uzasadnia fakt, iż kwalifikowalność wydatków stanowi kategorię obiektywną, niezależną od okoliczności związanych z podejmowaniem czynności w jednostkowej sprawie przez beneficjenta lub Instytucję Zarządzającą. *„Oznacza to, że niezależnie od chwili, w której ujawniony został fakt dofinansowania wydatku, który nie był wydatkiem kwalifikowalnym, powstaje konieczność zwrotu dofinansowania”* (Wyrok NSA z dnia 16.01.2014r., sygn. akt: II GSK 1627/12).

Ponadto, Instytucja Zarządzająca wskazała, że w przypadku, gdy Beneficjent prawnie nabywa możliwość odzyskania podatku VAT od wydatków kwalifikowalnych, podatek VAT stanowi koszt niekwalifikowalny. Podstawą prawną do uznania przez Instytucję Zarządzającą podatku VAT za wydatek kwalifikowalny i jego wypłaty, była deklaracja Strony o braku możliwości jego odzyskania z urzędu skarbowego. W momencie poinformowania przez Beneficjenta Instytucję Zarządzającą o tym, iż wycofuje tę deklarację, zmieniła się podstawa do wypłaty środków, które stały się nienależne. Nie istotny jest tu fakt, iż inaczej było w chwili pobierania tych środków, gdyż art. 207 u.f.p. nie uzależnia obowiązku orzekania o zwrocie od takiej okoliczności, jak również nie określa innego terminu do naliczenia odsetek, poza dniem przekazania środków.

W przedmiotowej sprawie, kwalifikacja wydatków zmieniła się wówczas, gdy Beneficjent otrzymał zwrot podatku VAT z Urzędu Skarbowego w ....., o czym poinformował Instytucję Zarządzającą w ww. pismach oraz przekazał otrzymane środki na rachunek bankowy Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego, a także złożył w dniu 06.10.2015r. za pismem znak: BRM.042.10.3.2015.MG z dnia 02.10.2015r. zaktualizowany Wniosek o dofinansowanie Projektu nr WND-RPSW.....00-26-....., w którym w odniesieniu do wydatków poniesionych w latach 2010 - 2011 dokonując zmiany w niniejszym Wniosku, ujął w wydatkach niekwalifikowalnych podatek VAT oraz w pkt. H zmienił oświadczenie, iż realizując niniejszy projekt może odzyskać poniesione koszty podatku VAT. W niniejszym dokumencie Strona również zobowiązała się do zwrotu zrefundowanej w ramach Projektu części poniesionego podatku VAT, z uwagi na zaistnienie przesłanek umożliwiających odzyskanie tego podatku, tj. w oparciu o art. 91 ustawy o podatku od towarów i usług.

W związku z faktem, iż Strona w piśmie z dnia 03.08.2015 r. wskazała, iż stanowisko Ministra Finansów w kwestii odliczenia podatku VAT w związku z przeprowadzoną przez nią inwestycją wyrażone w interpretacji indywidualnej znak: ..... z dnia 30 listopada 2009 r. wydanej przez Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach pozostaje negatywne, a tym samym działanie Urzędu Skarbowego odnośnie zwrotu na rzecz Gminy kwoty podatku VAT jest sprzeczne z wydaną interpretacją „...*tym samym nie można wykluczyć że zwrot ten zostanie zakwestionowany na późniejszym etapie a działanie Urzędu skarbowego było podyktowane jedynie chęcią uniknięcia zapłaty odsetek z tytułu nieterminowego zwrotu podatku VAT*”, Instytucja Zarządzająca w piśmie znak: EFRR.V-433-RPO-....-28-2015-AJ z dnia 16.09.2015 r. zwróciła się do Strony z prośbą o przedłożenie interpretacji indywidualnej Izby Skarbowej, z której wynikałoby, iż Gmina .....na podstawie przepisów prawa podatkowego dotyczących podatku od towarów i usług ma możliwość odliczenia podatku od towarów i usług w całości lub w części w odniesieniu do wydatków poniesionych w latach 2010-2012 w ramach realizowanego Projektu nr WND-RPSW.....00-26-..... pn.: „.....”. W odpowiedzi Gmina w piśmie z dnia 09.10.2015r. poinformowała Instytucję Zarządzającą, iż nie dysponuje inną interpretacją indywidualną Ministra Finansów dotyczącą możliwości odliczenia podatku VAT niż ta, która już została przedstawiona, a także że nie ma podstaw do wystąpienia o taki dokument. Zdaniem Gminy sam fakt, iż to, że złożyła korektę rozliczenia VAT, a Urząd Skarbowy w .....po przeprowadzeniu czynności sprawdzających uznał jej roszczenie za zasadne i w konsekwencji dokonał zwrotu podatku VAT jest potwierdzeniem, że w odniesieniu do tej inwestycji Gmina była uprawiona do odliczenia podatku VAT od wydatków związanych z jej realizacją.

Jednocześnie, w przedmiotowym piśmie Gmina wyjaśniła, iż ubiegając się o dofinansowanie w ramach niniejszego Projektu, chcąc ująć podatek VAT w kosztach kwalifikujących się do dofinansowania wystąpiła o ww. interpretację indywidualną. Na podstawie wydanej interpretacji Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi Beneficjent złożył wniosek o dofinansowanie, w którym ujął w kosztach kwalifikowalnych projektu podatek VAT. Natomiast, w chwili obecnej zdaniem Strony sytuacja uległa zmianie, podatek VAT jest wydatkiem niekwalifikowalnym gdyż: „...*organy skarbowe uznały VAT związany z realizacją Benzylu za podlegający odliczeniu, a tym samym że nie powinien on być kosztem kwalifikowalnym.*” Ponadto, zdaniem Gminy: „*wystarczającym potwierdzeniem w tym zakresie są fakty, czyli to, że Gmina odzyskała VAT związany z inwestycją za lata 2010 i 2011.*”

W związku z wszczętym z urzędu postępowaniem administracyjnym w przedmiocie wydania decyzji w sprawie zwrotu przez Gminę ..... z siedzibą ..... części dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego wraz z odsetkami w wysokości

określonej jak dla zaległości podatkowych, udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013 na podstawie Umowy o dofinansowanie nr UDA-RPSW.....00-26-.....-00 Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w dniu 23.12.2015 r. wydał decyzję nr RPSW.IZ.UMWSW.....00-26-.....-2015/05 orzekającą o zwrocie przez Gminę .....części środków dofinansowania z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w łącznej wysokości 308 734,91 zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

W dniu 18.01.2016 r. Beneficjent dokonał kolejnego zwrotu środków na rachunek bankowy Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach nr 91 1560 0013 2536 2450 5776 0050, prowadzony w GETIN NOBLE BANK S.A. w łącznej wysokości 454 041,91 zł. Instytucja Zarządzająca po otrzymaniu zwrotu zaliczyła niniejszą wpłatę na poczet poszczególnych wypłat dofinansowania z EFRR i należnych od tych kwot odsetek. Ww. zwrotem środki Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego zostały rozliczone w wysokości 308 154,40 zł natomiast odsetki od ww. środków zostały rozliczone w wysokości 145 307,00zł. Beneficjent powyższym zwrotem rozliczył środki w wysokości 454 041,91 zł.

Tym samym Gmina ..... dokonując zwrotu w dniu 30.07.2015r. w wysokości 868 689,02 zł (słownie: osiemset sześćdziesiąt osiem tysięcy sześćset osiemdziesiąt dziewięć złotych, 02/100) oraz w dniu 18.01.2016r. w wysokości 454 041,91 zł, (słownie: czterysta pięćdziesiąt cztery tysiące czterdzieści jeden złotych, 91/100) spłaciła całą kwotę główną ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego wraz z należnymi odsetkami określonymi w wysokości jak dla zaległości podatkowych liczonymi od dnia wypłaty poszczególnych transz dofinansowania do dnia ich zwrotu orzeczonych decyzją Nr RPSW.IZ.UMWSW.....00-26-...-2016/05 z dnia 23.12.2015r.

W związku z wniesieniem przez Stronę wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w dniu 18.01.2016r., Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w dniu 13.04.2016 r. wydał decyzję Nr RPSW.IZ.UMWSW.....00-26-.....-2016/04 utrzymującą w mocy decyzję Nr RPSW.IZ.UMWSW.....00-26-.....-2016/05 z dnia 23.12.2015r.

Na decyzję Zarządu Województwa Świętokrzyskiego Nr RPSW.IZ.UMWSW.....00-26-.....-2016/04 z dnia 13.04.2016 r. utrzymującą w mocy decyzję Zarządu Województwa Świętokrzyskiego Nr RPSW.IZ.UMWSW.....00-26-.....-2016/05 z dnia 23.12.2015 r. Strona złożyła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach.

Wojewódzki Sąd Administracyjny (zwany dalej: „WSA” lub „sądem pierwszej instancji”) po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 września 2016r. sprawy ze skargi Gminy .....na decyzję Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 13.04.2016 r. nr RPSW.IZ.UMWSW.....00-26-.....-2016/04 w przedmiocie zwrotu części dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego wyrokiem z 8 września 2016r. Sygn. Akt ..... oddalił skargę. WSA stwierdził, iż skarga nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem zaskarżona decyzja nie narusza prawa natomiast stan faktyczny ustalony przez organy obu instancji znajduje potwierdzenie w zebranych materiale dowodowym. Dlatego ustalenia te sąd pierwszej instancji w całości podzielił, uznając je za niewadliwe.

Spór w sprawie dotyczył zasadności obciążenia Gminy odsetkami w związku z uznaniem wydatku VAT poniesionego w ramach realizowanego przez Skarżącą Projektu, za wydatek niekwalifikowany. Zdaniem Skarżącej mimo, iż odzyskany faktycznie VAT jest wydatkiem niekwalifikowanym, brak było podstaw obciążenia Gminy obowiązkiem zapłaty odsetek. Według

Organu możliwość odzyskania VAT, tym bardziej jego faktyczne odzyskanie przesądza o uznaniu za wydatek niekwalifikowany i obliguje Instytucję Zarządzającą do orzeczenia o jego zwrocie wraz z należnymi odsetkami. WSA w swym wyroku wskazał, iż ustawa o finansach publicznych ustanawia zasady wydatkowania środków publicznych, w tym środków z funduszy europejskich. W myśl art. 184 tej ustawy wydatki związane z realizacją programów i projektów z ww. środków są dokonywane zgodnie z procedurami określonymi w umowie międzynarodowej lub innymi procedurami obowiązującymi przy ich wykorzystaniu. Stosownie zaś do art. 206 u.f.p. szczegółowe warunki dofinansowania projektu określała umowa o dofinansowanie o której mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5 ustawy z.p.p.r. Zgodnie z art. 207 ust. 1 u.f.p. w przypadku gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są: wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem, wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184, pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości podlegają zwrotowi przez beneficjenta wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji o zwrocie. Beneficjenci mają zatem obowiązek realizować i rozliczyć swój projekt według zasad określonych w umowie o dofinansowanie. W związku z powyższym WSA w swym orzeczeniu uznał, iż nie może budzić wątpliwości, że w przypadku, gdy podatek VAT wskazany w Umowie, jako koszt kwalifikowany, dofinansowany ze środków pomocowych zostanie przez Gminę odzyskany, Organ zasadnie uznał ten wydatek za koszt niekwalifikowany podlegający zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych liczonymi od dnia przekazania środków.

WSA zaznaczył również, iż Skarżąca zarzuciła brak podstaw do przyjęcia, że ciąży na niej obowiązek pobranych środków powiększonych o odsetki skoro zwróciła środki odpowiadające zrefundowanemu podatkowi. Pobierając środki w wysokości i na warunkach określonych w umowie działała zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, co potwierdzała na jej wniosek indywidualna interpretacja przepisów prawa podatkowego.

Według sądu pierwszej instancji stanowisko Skarżącej nie zasługiwało na uwzględnienie. Nie ma znaczenia dla oceny fakt, iż Skarżąca składając wniosek o dofinansowanie oraz oświadczenia dotyczące kwalifikowalności VAT dysponowała Interpretacją Indywidualną wydaną na jej wniosek w przedmiocie prawa do odliczenia podatku, że w zakresie prawa do odliczenia VAT brak było jednolitej wykładni. Zdaniem WSA interpretacja indywidualna chroni podatnika wyłącznie w stosunkach z organami podatkowymi organami kontroli skarbowej, co wynika wprost z art. 14 § 1 Ordynacji podatkowej, gdyż przedmiotem interpretacji mogą być jedynie przepisy prawa podatkowego.

Ponadto, istotne znaczenie dla stanowiska organu dokonującego interpretacji miał stan faktyczny podany we wniosku o jej wydanie. Składając wniosek o interpretację indywidualną Gmina twierdziła, że poniesione przez nią wydatki związane z realizacją Projektu nie mają lub nie będą miały związku z czynnościami opodatkowanymi. W związku z powyższym wskazany przez Gminę stan faktyczny był podstawą do rozważań Organu interpretacyjnego. Gmina występując do organu podatkowego w grudniu 2014r. i kwietniu 2015r. w wnioskiem o zwrot podatku w stosunku do kosztów poniesionych w 2010 i 2011, zmieniła swoje stanowisko, wskazując, że jest podatnikiem, który poniósł wydatki związane z czynnościami opodatkowanymi w tych latach.

W związku z powyższym w ocenie sądu pierwszej instancji nie był zasadny zarzut Gminy, że została obciążona negatywnymi konsekwencjami wynikającymi z niejasności przepisów prawa oraz niejednolitej jego wykładni dokonywanej przez organy administracji publicznej i sądy administracyjne. Otrzymanie zwrotu VAT oznacza, że wydatki ponoszone przez Gminę już od 2010r. były związane z czynnościami opodatkowanymi, o czym świadczyło złożenie przez Gminę wniosku o zwrot podatku za 2010r. i korekty deklaracji za 2011r. Powyższe spowodowało, że pobrane przez Gminę środki europejskie w zakresie VAT były nienależne, wydatek poniesiony na

podatek VAT był wydatkiem niekwalifikowalnym od dnia przekazania tych środków Gminie i tym samym kwestia naliczenia stosownych odsetek od tego momentu była prawidłowa.

W związku z wyrokiem WSA w Kielcach Sygn. akt .....z dnia .....r. oddalającym przedmiotową skargę, Strona złożyła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Naczelny Sąd Administracyjny (zwany dalej: „NSA” lub „sądem drugiej instancji”) uznał, iż skarga kasacyjna okazała się zasadna, aczkolwiek nie w odniesieniu do wszystkich zarzutów. Z postawionych w niej zarzutów oraz ich uzasadnienia wynika, iż istota sporu prawnego odnosi się do oceny prawidłowości stanowiska sądu pierwszej instancji, który kontrolując legalność decyzji Zarządu Województwa uznał, że Organ, co prawda prawidłowo ustalił i stwierdził istnienie nieprawidłowości, która musiała skutkować nałożeniem obowiązku zwrotu wydatku niekwalifikowanego, pierwotnie wykazanego we wniosku jako kwalifikowany. Jednakże w sposób nieprawidłowy nakazał zwrot wraz z odsetkami. Według sądu I instancji, na gruncie rozpatrywanej sprawy, którą ocenił w oparciu o przepisy ustawy o finansach publicznych z 2009 r. odsetki powinny być naliczane począwszy od dnia wypłaty środków.

W swym wyroku NSA odniósł się również do zarzutu naruszenia art. 70 ordynacji podatkowej tj. zarzutu przedawnienia, który skarżąca powiązała z zarzutem naruszenia art. 1 § 1 i 2 u.u.s.a. i art.32 pkt 1 P.p.s.a oraz art. 134 P.p.s.a. w związku z art. 207 ust. 1 u.f.p. NSA uznał, iż wbrew argumentom Skarżącej w rozpoznawanej sprawie art. 70 § 1 ordynacji podatkowej zgodnie z którym zobowiązanie podatkowe przedawnia się z upływem 5 lat licząc od końca roku kalendarzowego w którym upłynął termin płatności podatku, nie mógł być zastosowany. Zastosowanie ma za to przepis szczególny tj. rozporządzenie Rady (WE, EUROATOM) Nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich art. 3 ust. 1. Ponieważ Regionalny Program Operacyjny Województwa na lata 2007 - 2013 jest programem wieloletnim, uznać należy, że na mocy wskazanego przepisu okres przedawnienia w każdym przypadku biegnie do momentu ostatecznego zakończenia programu. Termin zakończenia programu w rozpatrywanej sprawie nie został ustalony, choć zaskarżona decyzja Zarządu zapadła 13 kwietnia 2016r., a więc już po upływie okresu, na jaki został ustanowiony Program Regionalny. Niemniej jednak według NSA nie miało to wpływu na wynik sprawy. Rozpatrując zarzut naruszenia NSA stwierdził, iż nakaz *"rozstrzygnięcia w granicach danej sprawy"*, oznacza, że sąd nie może uczynić przedmiotem oceny innej sprawy administracyjnej, niż ta w której wniesiono skargę. Do naruszenia przepisu mogłoby dojść gdyby sąd pierwszej instancji wyszedł poza granice rozpoznawanej sprawy lub gdyby nie dokonał kontroli decyzji w pełnym zakresie. To, że Strona nie zgadza się z oceną materiału dowodowego dokonaną przez sąd pierwszej instancji, nie oznacza że doszło do naruszenia tego przepisu. Sąd pierwszej instancji nie rozpatrując aspektu przedawnienia zwrotu płatności naruszył powyższy przepis. NSA uznał, iż trafnie Skarżąca wskazała, że sąd pierwszej instancji nie poczynił ustaleń faktycznych, a także prawnych pozwalających na ustalenie, czy i kiedy sporne zobowiązanie przedawniało się. Niemniej jednak w ocenie Sądu nie miało to wpływu na wynik sprawy.

NSA odniósł się również do zarzutów z punktu 1-4 skargi kasacyjnej w których poruszany był aspekt środków nienależnie pobranych. W ocenie Sądu skarżąca pobrała środki nienależnie, w sytuacji, gdy w momencie deklarowania podatku VAT zarówno w projekcie, jak i w umowie, jako wydatku niekwalifikowanego skarżąca nie miała możliwości jego odzyskania. Taki stan rzeczy potwierdziła uzyskana przez nią interpretacja podatkowa. W konsekwencji nie powinna być obciążana sankcją, w szczególności w postaci obowiązku zwrotu odsetek liczonych od dnia

dokonania płatności. W ocenie NSA ustawodawca, poza stwierdzeniem nieprawidłowości w postaci pobrania środków nienależnie lub w nadmiernej wysokości, nie przewidział jeszcze innych okoliczności - takich jak wystąpienie winy lub jej rodzaju, wysokości nieprawidłowo pobranych środków, czy też zakresu udziału podmiotów trzecich - uzasadniających zastosowanie przewidzianej w tym przepisie sankcji. Oznacza to przyjęcie, że o zwrocie pobranych nienależnie lub w nadmiernej wysokości środków należy orzec niezależnie od przyczyny wystąpienia takich nieprawidłowości. Natomiast wykładnia przepisów i regulacji krajowych, które są podstawą do wydania decyzji o zwrocie, powinna być dokonywana z uwzględnieniem faktu, że zasadniczą przesłanką uzasadniającą żądanie zwrotu jest rzeczywisty albo potencjalny i nieuzasadniony wydatek z budżetu Unii Europejskiej. Sąd w swym wyroku wskazał, iż naruszenie prawa Unii stanowi nieprawidłowość w rozumieniu tego przepisu jedynie wtedy, gdy powoduje ono lub mogłoby spowodować szkodę w budżecie ogólnym Unii w drodze finansowania nieuzasadnionego wydatku. Naruszenie takie należy zatem uznać za nieprawidłowość, o ile może ono - jako takie - mieć negatywne skutki budżetowe. NSA zauważył, że ze wskazanych przepisów wynika, iż nie każde naruszenie prawa wspólnotowego uzasadnia żądanie zwrotu środków, a jedynie tylko takie naruszenie, które może zostać określone jako nieprawidłowość. Ponadto taka okoliczność powinna być wykazana przez organ w decyzji nakazującej zwrot środków uzyskanych z funduszy europejskich. Mając na uwadze regulacje procedur, o których mowa w art. 2 ust. 4 rozporządzenia nr 2988/95, a w konsekwencji tego wynikający z art. 70 rozporządzenia nr 1083/2006 obowiązek odzyskiwania kwot wypłaconych w związku z nieprawidłowościami zdefiniowanymi w art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 2988/95 i art. 2 pkt 7 rozporządzenia nr 1083/2006 - realizowany jest na podstawie przepisów ustawy o finansach publicznych. Ustawa ta w art. 207 ust. 1 nie używa terminu "nieprawidłowości" lecz terminów - "wykorzystanie niegodnie z przeznaczeniem", "wykorzystanie z naruszeniem procedur", "pobranie nienależnie lub w nadmiernej wysokości." Zdaniem sądu zastosowane nazewnictwo nie zmienia jednak faktu, że zdarzenia określone w art. 207 ust. 1 u.f.p. są działaniami podejmowanymi na rachunek budżetu Unii, w celu usuwania nieprawidłowości w rozumieniu art. 1 rozporządzenia nr 2988/95, skutkiem czego są to działania podejmowane w zakresie tego rozporządzenia. Są zatem częścią tej samej dyspozycji gwarantującej dobre zarządzanie funduszami Unii i ochronę jej interesów finansowych, a konsekwentnie do tego, terminy użyte w art. 207 ust. 1 pkt 1-3 u.f.p. powinny być interpretowane w sposób jednolity z pojęciem "nieprawidłowości" w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 2988/95, jak też art. 2 pkt 7 rozporządzenia nr 1083/2006.

Ponadto, NSA w swym wyroku uznał, iż poza sporem jest fakt, że Skarżąca Gmina otrzymała dofinansowanie na realizację projektu ze środków unijnych na zasadach i warunkach określonych w umowie. Wnioskując o przyznanie dofinansowania w formie refundacji, Gmina przedstawiała VAT jako koszt kwalifikowalny w całości, tj. taki, którego nie będzie mogła odzyskać. Gmina po zawarciu umowy uzyskała indywidualną interpretację podatkową potwierdzającą brak możliwości odzyskania podatku VAT. Ponadto, stanowisko Skarżącej zawarte we wniosku i potwierdzone interpretacją indywidualną miało, w zakresie objętym wnioskiem, swoje umocowanie w znacznej ilości rozstrzygnięć organów podatkowych i orzecznictwa sądów administracyjnych. Wątpliwości dotyczące rozliczeń w podatku od towarów i usług gmin, gminnych zakładów i jednostek budżetowych zaowocowały kilkoma uchwałami Naczelnego Sądu Administracyjnego. NSA w swym wyroku wskazał szereg aktów prawnych, które przyczyniły się do zmiany w ustawie o podatku od towarów i usług tym samym ujednocając rozliczenia gmin w zakresie podatku VAT. W związku z powyższym uznał, iż wskazana zmiana linii orzeczniczej organów i sądów administracyjnych, w stanie prawnym obowiązującym w dacie wydania zaskarżonego wyroku nie oznacza zmiany stanu prawnego bowiem te nastąpiły później. Uzasadnia

jednak wniosek, że w okresie zawierania przedmiotowej umowy, objęcie podatku VAT wnioskiem o dofinansowanie, nie było traktowane jako nieprawidłowość zmierzająca do finansowania nieuzasadnionego wydatku. Wskazał również, że w momencie zawierania umowy o dofinansowanie, kwalifikowalność przedmiotowego wydatku była akceptowana przez właściwe organy, zaś skarżąca Gmina przedsięwzięła dodatkowe środki ostrożności dopuszczalne prawem – uzyskała interpretację podatkową, aby upewnić się, że jego działanie nie stanowi nieprawidłowości. W konsekwencji za zasadny został uznany zarzut przyjmujący, iż poprzez błędną wykładnię i przyjęcie, że zwrot nienależnie pobranego podatku VAT, który następuje na podstawie art. 207 u.f.p., może nastąpić tylko z odsetkami.

Według NSA niezasadny okazał się również zarzut naruszenia ustawy Ordynacja podatkowa poprzez błędną wykładnię i przyjęcie, że interpretacja indywidualna chroni podatnika także w stosunkach z innymi organami i podmiotami niż organy podatkowe i organy kontroli skarbowej. W przypadku zaś zastosowania się do niej chroni podatnika przed odsetkami. Według Sądu samo wydanie interpretacji nie wywołuje żadnych skutków w sferze praw i obowiązków wnioskodawcy. Skutki takie, w postaci ochrony prawnej, wywołuje dopiero zastosowanie się do interpretacji indywidualnej. Wnioskodawca nie jest związany wydaną interpretacją i może do niej się nie stosować. Nie ogranicza zatem ona jego praw i obowiązków wynikających z Konstytucji. Nie mniej jednak powołana regulacja nie miała zastosowania w sprawie.

NSA za niezasadny uznał również zarzut naruszenia art. 1 § 1 i 2 u.u.s.a. oraz art. 3 § 1 w zw. z art. 145 ust. 1 pkt 1c) P.p.s.a. Zgodnie z tymi trzema pierwszymi przepisami sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej i stosują środki określone w ustawie. Można byłoby uznać w ostateczności te przepisy za naruszone, gdyby sąd administracyjny odrzucił skargę, mimo tego, że była ona dopuszczalna. Zaś sam fakt rozpoznania przedmiotowej sprawy i wydania wyroku przez WSA świadczy o tym, że nie doszło do naruszenia powołanych przepisów. Wydanie wyroku niezgodnego z oczekiwaniem strony Skarżącej nie może być utożsamiane z uchybieniem powołanej normie.

Ponadto NSA odniósł się do zarzutów procesowych, które uznał za nieuzasadnione. Pierwszy z zarzutów procesowych sprowadza się do twierdzenia, że Sąd pierwszej instancji nieprawidłowo uznał, że organ naruszył reguły zawarte w przepisach art. 7, art. 77 § 1, art. 80 i art. 107 § 3 k.p.a. Zarzuty te skarżąca połączyła z zarzutem naruszenia przez sąd pierwszej instancji art. 3 § 1 P.p.s.a. Przepis ten stanowi, że sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej i stosują środki określone w ustawie. W przedmiotowej sprawie sąd pierwszej instancji, jak już wskazano wyżej dokonał kontroli działalności administracji publicznej oraz zastosował środek przewidziany w ustawie. Dlatego nieuzasadnione było powołanie się na przepis art. 3 § 1 P.p.s.a., który nie stanowił podstawy do czynienia zaskarżonemu wyrokowi zarzutu błędnego rozstrzygnięcia.

Nie podzielając w pełni wykładni przepisów prawa materialnego, dokonanej przez sąd pierwszej instancji, NSA nie uznał za zasadne ściśle powiązane z tą problematyką zarzuty naruszenia przepisów postępowania - tj. art. 145 § 1 pkt 1 lit. c P.p.s.a. w zw. z art. 7, art. 77 § 1 i art. 107 § 3 K.p.a. Warunkiem zastosowania dyspozycji art. 145 § 1 pkt 1 lit. c P.p.s.a. jest spełnienie hipotezy w postaci stwierdzenia przez sąd naruszenia przepisów postępowania przez organ administracji publicznej. Jeżeli sąd pierwszej instancji nie stwierdzi naruszenia przepisów postępowania przez organ administracji publicznej, to nie może stosować tego przepisu. W przypadku oddalenia skargi na decyzję lub postanowienie organu administracji można zarzucić sądowi pierwszej instancji naruszenie wyżej wymienionego przepisu tylko wówczas, gdy sąd ten

stwierdzi naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, a mimo to nie spełni dyspozycji tej normy prawnej i nie uchyli zaskarżonej decyzji lub postanowienia. Jeśli z wyroku wynika, że sąd pierwszej instancji nie dopatrył się naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, tak jak to miało miejsce w rozpoznanej sprawie, to NSA nie może zarzucić oddalającemu skargę sądowi pierwszej instancji naruszenia omawianego przepisu, gdyż rozstrzygnięcie jest zgodne z dyspozycją stosowanej przez ten sąd normy prawnej. W rozpoznanej sprawie sąd pierwszej instancji nie stosował art. 145 § 1 pkt 1 lit. c P.p.s.a. Podstawą prawną zaskarżonego wyroku był art. 151 tej ustawy, zgodnie z którym w razie nieuwzględnienia skargi sąd skargę oddał. Okoliczność oddalenia skargi nie mogła więc stanowić bezpośrednio argumentu mającego świadczyć o naruszeniu art. 145 § 1 pkt 1 lit. c P.p.s.a. Naruszenie powołanego wyżej przepisu połączono z naruszeniem w art. 7, art. 8, art. 9, art. 77 § 1, art. 80, art. 107 § 3 k.p.a. polegającym na niedostatecznym wyjaśnieniu sprawy i przede wszystkim nie rozpatrzeniu sprawy we wszystkich jej aspektach.

Z powołanych regulacji wynika, że organ administracji winien prowadzić postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej i w tym celu powinien przede wszystkim dążyć do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy. Zgodnie bowiem z art. 7 i art. 77 § 1 w zw. z art. 80 K.p.a. organ administracji publicznej zobowiązany jest do wszechstronnego i wyczerpującego ustalenia stanu faktycznego sprawy oraz oceny okoliczności sprawy na podstawie całokształtu materiału dowodowego. Ponadto zgodnie z treścią art. 7 K.p.a. w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek strony podejmują wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Zasada prawdy obiektywnej jest naczelną zasadą postępowania administracyjnego. Wynika z niej obowiązek organu administracji publicznej do wyczerpującego zbadania wszystkich okoliczności faktycznych związanych z określoną sprawą.

Zgodnie zaś z art. 9 K.p.a., organy administracji publicznej są zobowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Organy czuwają nad tym, aby strony i inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu niezajomości prawa, i w tym celu udzielają im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek. Zwrócić też należy uwagę na wynikający z art. 8 § 1 K.p.a. obowiązek organu administracji publicznej prowadzenia postępowania w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej i kierowania się zasadami proporcjonalności, bezstronności oraz równego traktowania. Podnoszone w tym zakresie zarzuty skarżącej kasacyjnie sprowadzają się w istocie rzeczy do prezentowania własnych ocen stanu faktycznego i dopuszczalności oraz zasadności obciążenia skarżącej odsetkami z tytułu zwrotu płatności. Tymczasem o naruszeniu art. 8 K.p.a. można byłoby mówić w sytuacji wahania poglądów prawnych wyrażanych w decyzjach organu administracji publicznej, kierowanych do tego samego podmiotu oraz na tle takich samych stanów faktycznych i tożsamej podstawy prawnej. Taka sytuacja nie miała miejsca w okolicznościach niniejszej sprawy. Interpretacja indywidualna prawa podatkowego została wydana na gruncie innej podstawy prawnej. Zatem organ nie naruszył tej zasady, a w konsekwencji i sąd pierwszej instancji. Nie jest także zasadny zarzut naruszenia art. 9 K.p.a. tym bardziej, że z jego uzasadnienia nie wynika na czym polegało naruszenie przez organ w toku postępowania o zwrot płatności zasady informowania. Wobec powyższego, skoro zasadny okazał się zarzut z pkt 1 i 2 skargi kasacyjnej, na podstawie art. 185 § 1 P.p.s.a. uchylono zaskarżony wyrok sądu pierwszej instancji i przekazano mu sprawę do ponownego rozpoznania. Naczelny Sąd Administracyjny

nakazał aby „sąd pierwszej instancji ponownie rozpoznając sprawę rozważył, kiedy skarżąca gmina, na skutek zmiany pragmatyki organów skarbowych, będących następstwem zmiany orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego uzyskała faktyczną możliwość zwrotu podatku VAT, czy rozliczenie podatku VAT w 2015r.(korekta pierwotnego rozliczenia) zostało dokonane w najwcześniejszym możliwym terminie, a w konsekwencji, czy pomiędzy tym terminem a korektą rozliczenia podatku i zwrotem płatności wystąpił okres uzasadniający ewentualne naliczenie odsetek.”

NSA wyrokiem sygn. akt ..... z dnia .....r. uchylił zaskarżony wyrok WSA sygn. akt ..... z dnia .....r. i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania WSA w Kielcach.

W dniu 11.09.2019r. WSA w Kielcach po rozpoznaniu w dniu 22 sierpnia 2019r. sprawy ze skargi Gminy ..... na decyzję Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 13 kwietnia 2016r. nr RPSW.IZ.UMWSW.....00-26-..... – 2016/04 w przedmiocie zwrotu części dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego uchylił zaskarżoną decyzję nr RPSW.IZ.UMWSW.....00-26-.....-2016/04 z dnia 13.04.2016 r. i poprzedzając ją decyzją nr RPSW.IZ.UMWSW.....00-26-.....-2016/05 z dnia 23.12.2015r.

WSA stwierdził, iż z przedstawionych w skardze zarzutów jak również z wyroku NSA wynika, że istota sporu prawnego dotyczy zasadności obciążenia Gminy odsetkami, wobec uznania wydatku na VAT poniesionego w ramach realizowanego przez Skarżącą projektu, za wydatek niekwalifikowalny. Zdaniem Skarżącej, mimo, że odzyskany faktycznie VAT jest wydatkiem niekwalifikowalnym, brak było podstaw obciążenia Gminy obowiązkiem zapłaty odsetek. Według Organu możliwość odzyskania VAT, a tym bardziej jego faktyczne odzyskanie przesądza o uznaniu za wydatek niekwalifikowalny i obliгуje Instytucję Zarządzającą do orzeczenia o jego zwrocie wraz z odsetkami od dnia wypłaty środków.

WSA odniósł się również do zarzutu przedawnienia, który skarżąca powiązała z zarzutem naruszenia art. 1 § 1 i 2 u.u.s.a. i art. 32 pkt 1 p.p.s.a. oraz art. 134 1 p.p.s.a. w zw. z art. 207 ust. 1 u.f.p. Odnosząc się do ww. zarzutu WSA powołał się na wyrok NSA który uznał, iż w rozpoznawanej sprawie nie ma zastosowania art. 70 § 1 Ordynacji podatkowej, mimo że art. 67 u.f.p. w stanie prawnym obowiązującym w dacie wydania decyzji nakazującej zwrot środków pozwalał na odpowiednie stosowanie przepisów Działu III Ordynacji podatkowej. W tej sprawie ma natomiast zastosowanie przepis szczególny tj. Rozporządzenie Rady (WE,EUROATOM) Nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U.U.E.L 1995.312.1). Odnosząc się do przedawnienia, NSA stwierdził, że nie rozważając aspektu przedawnienia zwrotu płatności sąd pierwszej instancji naruszył powyższy przepis. Sąd nie poczynił bowiem ustaleń faktycznych, a także prawnych pozwalających na ustalenie, czy i kiedy sporne zobowiązanie przedawniało się. Jednak w świetle wyżej wskazanych ustaleń nie miało to wpływu na wynik sprawy. Powyższą oceną prawną co do kwestii przedawnienia przedmiotowego zobowiązania, Sąd ponownie rozpoznający sprawę jest nią związany stosownie do art. 190 p.p.s.a., a następnie organ na podstawie art. 153 p.p.s.a. W myśl wyżej powołanego przepisu art. 190 p.p.s.a., Sąd ponownie rozpoznając sprawę jest związany również oceną prawną zaprezentowaną w wyroku NSA dotyczącą zasadności obciążenia Gminy odsetkami, wobec uznania wydatku na VAT poniesionego w ramach realizowanego Projektu, za wydatek niekwalifikowalny. W tej istotnej dla dalszego postępowania kwestii NSA podkreślił podstawową zasadę udzielania wsparcia z funduszy unijnych, która opiera się na zakazie podwójnego finansowania. Według NSA, do niedozwolonego podwójnego finansowania dochodzi

m.in. w przypadku zrefundowania kosztów VAT ze środków funduszy strukturalnych lub Funduszu Spójności, a następnie odzyskania tego podatku ze środków budżetu państwa w oparciu o ustawę o VAT. Właśnie z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Poza sporem bowiem jest, że Gmina otrzymała dofinansowanie na realizację projektu ze środków unijnych na zasadach i warunkach określonych w umowie. Wnioskując o przyznanie dofinansowania w formie refundacji, Gmina przedstawiała VAT jako koszt kwalifikowalny w całości, tj. taki, którego nie będzie mogła odzyskać. Jednakże po przeprowadzonych analizach ustaliła, że istnieją przesłanki dające jej prawo do odliczenia podatku VAT. Wobec tego złożyła w grudniu 2014 r. wniosek o zwrot podatku z faktur dokumentujących koszty poniesione w 2010 r. oraz w kwietniu 2015 r. korektę deklaracji VAT 7 w odniesieniu do kosztów poniesionych w 2011 r., na realizację Projektu. Otrzymując zwrot kwot VAT w dniach 2 marca 2015 r., 13 marca 2015r. oraz 17 czerwca 2015 r., tym samym Gmina odzyskała cały podatek VAT związany z przedmiotową inwestycją poniesiony w latach 2010 i 2011 będący kosztem kwalifikowalnym objętym dofinansowaniem. Następnie Gmina dokonała 30 lipca 2015 r. zwrotu środków na rachunek Zarządu, w kwocie odpowiadającej dofinansowaniu VAT, bez odsetek. Sąd ponownie rozpoznając sprawę związany był oceną prawną wyrażoną w wyroku NSA o uznaniu zarzutu dotyczącego naruszenia art. 207 ust. 1 pkt 3 ust. 8 i ust. 9 pkt 1 w zw. z art. 169 ust. 1 i ust. 3 u.f.p. poprzez błędną wykładnię i przyjęcie, że zwrot nienależnie pobranego VAT, który następuje na podstawie art. 207 u.f.p., może nastąpić tylko z odsetkami.

WSA wskazał również, iż dokonując ponownej kontroli zaskarżonej decyzji należy mieć na uwadze następujące okoliczności wyeksponowane w wyroku NSA z 5 kwietnia 2019r. Po pierwsze, że zmiana linii orzeczniczej organów i sądów administracyjnych, która nastąpiła po zawarciu umowy o dofinansowanie uzasadnia wnioski oraz że w okresie zawierania przedmiotowej umowy objęcie podatku VAT wnioskiem o dofinansowanie nie było traktowane jako nieprawidłowość zmierzająca do finansowania nieuzasadnionego wydatku. Sąd w wyroku wskazał również, iż wątpliwości dotyczące rozliczeń w podatku od towarów i usług gmin, gminnych zakładów budżetowych zaowocowały kilkoma uchwałami NSA dotyczącymi gminnych jednostek budżetowych, które (w odróżnieniu od zakładów budżetowych) nie zostały uznane za podatnika podatku od towarów i usług. NSA doszedł jednak do przekonania, że w świetle zasady neutralności, nie ma żadnych przeszkód, aby Gmina realizowała prawo do odliczenia podatku naliczonego z tytułu wydatków poniesionych na inwestycję, w oparciu o które samorządowy zakład budżetowy wykonuje w jej imieniu - jej zadania własne, generując podatek należny. Wątpliwości te rozwiązała uchwała NSA z dnia 26 października 2015r., sygn. I FPS 4/15 z której wynika, że gmina ma prawo do odliczenia podatku naliczonego z faktur zakupowych związanych z realizacją inwestycji, które zostały przekazane do gminnego zakładu budżetowego, który realizuje mu zadania własne Gminy, jeżeli te inwestycje są wykorzystane do sprzedaży opodatkowanej podatkiem od towarów i usług. Uchwała ta zapadła w wyniku wyroku trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 29 września 2015r. C 276/14. W ślad za tą uchwałą i wyrokiem TSUE poszły zmiany w ustawie o podatku od towarów i usług ujednolicające rozliczenia gmin w zakresie podatku VAT.

Wskazana powyżej zmiana linii orzeczniczej organów i sądów administracyjnych, w stanie prawnym obowiązującym w dacie wydania zaskarżonego wyroku nie oznacza, zdaniem NSA, zmiany stanu prawnego, ponieważ te nastąpiły później. Nie mniej jednak uzasadnia wnioski, że w okresie zawierania przedmiotowej umowy, objęcie podatku VAT wnioskiem o dofinansowanie, nie było traktowane jako nieprawidłowość zmierzająca do finansowania nieuzasadnionego wydatku. WSA w swym wyroku wskazał, iż należy także uwzględnić stanowisko prawne NSA, mówiące, że obciążenie Gminy obowiązkiem poniesienia dodatkowego wydatku w postaci odsetek, naruszałoby zasadę sprawiedliwości społecznej poprzez zastosowanie sankcji za działanie, które w okresie

zawarcia umowy o dofinansowanie, nie nosiło cech nieprawidłowości, gdyż taka była wówczas dominująca wykładnia prawa. Oznaczałoby to, że Instytucja Zarządzająca, która wcześniej nie miała wątpliwości co do kwalifikowalności wydatku, gdyż potwierdziła to interpretacja indywidualna załączona do akt sprawy, przerzuciła na Beneficjenta wszelką odpowiedzialność za zmianę wykładni prawa, na którą Beneficjent nie miał najmniejszego wpływu. W tej sytuacji odstąpienie od zastosowania sankcji w postaci naliczania odsetek, znalazło swoje oparcie w art. 2 Konstytucji RP.

Niemniej jednak WSA, uwzględniając wytyczne zawarte w części końcowej wyroku NSA, wskazał, iż zaistniała konieczność do dokonania dalszych ustaleń faktycznych w sprawie w następującym zakresie: „kiedy skarżąca Gmina, na skutek zmiany pragmatyki organów skarbowych, będących następstwem zmiany orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego (uchwała NSA z 24 czerwca 2013r., I FPS 1/13; wyrok NSA z 2 września 2014r., I FSK 938/14; uchwała NSA z 26 października 2015, I FPS 4/15) uzyskiwała faktyczną możliwość zwrotu VAT, czy rozliczenie podatku VAT zostało dokonane w najwcześniejszym możliwym terminie, a w konsekwencji, czy pomiędzy tym terminem, a korektą rozliczenia podatku i zwrotem płatności wystąpił okres uzasadniający ewentualne naliczenie odsetek.” Ponieważ, ustalenie powyższych faktów nie mieściło się w granicach kompetencji sądu pierwszej instancji do którego należy wyłącznie ocena legalności wydania decyzji, w związku z powyższym Sąd obowiązał Organ do ustalenia czy i ewentualnie od jakiej daty należałoby jednak naliczyć odsetki wobec uznania wydatku za VAT poniesionego w ramach Projektu za wydatek niekwalifikowalny.

W tym miejscu należy również zwrócić uwagę na Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie sygn. akt V SA/Wa 1186/12 z dnia 17.10.2012, w którym Sąd wskazał, że wygaśnięcie zobowiązania przez jego zapłatę nie powoduje, że postępowanie w sprawie zwrotu zobowiązania staje się bezprzedmiotowe w przypadku uchylecia przedmiotowej decyzji. Uchylenie decyzji ma skutek *ex nunc*, a więc decyzja zostaje wyeliminowana z obrotu prawnego z momentem jej uchylecia, skutki prawne wywołane tą decyzją przed wydaniem orzeczenia zachowują ważność. Zwrot środków przez Stronę na skutek wydania decyzji a następnie wniesienie środka odwoławczego nie odbywa się na zasadzie dobrowolności, lecz jedynie ma na celu uniknięcie określonych konsekwencji, np. zapłaty odsetek. Sąd zauważył, że bezprzedmiotowość postępowania, ma miejsce w sytuacjach, gdy istnieją okoliczności czyniące wydanie decyzji prawnie niemożliwym z uwagi na brak przedmiotu postępowania. Tym przedmiotem jest zaś konkretna sprawa, w której organ administracji państwowej jest władny i jednocześnie zobowiązany rozstrzygnąć na podstawie przepisów prawa materialnego o uprawnieniach lub obowiązkach indywidualnych podmiotu. Postępowanie w takiej sprawie staje się bezprzedmiotowe, gdy brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę poprzez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Jest to orzeczenie formalne kończące postępowanie bez jej merytorycznego rozstrzygnięcia.

W dniu 21.10.2019r. pismem znak: IR-XIV.432.10.20.2019 Instytucja Zarządzająca RPOWŚ na lata 2007-2013 skierowała zapytanie do Urzędu Skarbowego o wskazanie dokładnej daty, kiedy Urząd Skarbowy dokonał zwrotu na rzecz Gminy podatku VAT dotyczącego ww. Projektu, jak również kiedy Gmina ..... składała do Urzędu Skarbowego korekty rozliczenia tj. deklaracje VAT 7 za 2010 oraz 2011r. Pismo zostało doręczone poprzez Elektroniczną Platformę Usług Administracji Publicznej tj. e-PUAP w dniu 29.10.2019r.

W odpowiedzi na powyższe pismo Naczelnik Urzędu Skarbowego w dniu 04.12.2019r. pismem znak: 2611-SKA.4050.246.2019 powołując się na art. 298 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 Ordynacja podatkowa odmówił udzielenia odpowiedzi. Tłumacząc, iż wskazany przez

Instytucję Zarządzającą przepis tj. art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 roku o zasadach prowadzenia polityki rozwoju nie stanowi podstawy udostępniania informacji, o której mowa w art. 298 pkt 7 ustawy Ordynacja podatkowa.

Przed wydaniem niniejszej Decyzji Organ pismem znak: IR-XIV.432.9.20.2020 z dnia 13.01.2020r., na podstawie art. 10 § 1. K.p.a. zawiadomił Stronę o przygotowaniu materiału dowodowego do wydania decyzji w sprawie ponownego rozpatrzenia sprawy oraz o możliwości zapoznania się z aktami sprawy, w oparciu o które zostanie podjęta decyzja. W terminie 7 dni od daty doręczenia zawiadomienia, Strona mogła zapoznać się z aktami sprawy i wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie Instytucja Zarządzająca zawiadomiła Stronę, że ze względu na konieczność doręczenia niniejszego pisma oraz umożliwienia Stronie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, sprawa zostanie załatwiona do dnia 28.02.2020r. Pismo zostało doręczone poprzez Elektroniczną Platformę Usług Administracji Publicznej tj. e-PUAP w dniu 15.01.2020r. W przewidzianym niniejszym zawiadomieniu terminie Strona nie wniosła pisemnych uwag ani nie skorzystała z możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym.

W dniu 07.02.2020r. do Instytucji Zarządzającej wpłynęło pismo w którym Gmina ..... mając na uwadze Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego sygn. akt ..... z .....r. oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego sygn. akt z dnia .....r zwróciła się do Instytucji Zarządzającej z prośbą o poinformowanie o sposobie rozstrzygnięcia sprawy dot. Projektu „.....”.

Po ponownej analizie wskazań co do dalszego postępowania zawartych w wyroku NSA Sygn. akt ..... dnia 5 kwietnia 2019r. oraz w wyroku WSA Sygn. akt .....z dnia 08.09.2016r., Instytucja Zarządzająca dostrzegła konieczność powtórnego ustalenia okresów odsetkowych. W tym celu zwróciła się pismem znak: IR-XIV.432.9.20.2020 z dnia 19.02.2020r. do Gminy ..... z prośbą o kserokopie dokumentacji oraz udostępnienie danych potrzebnych w rozpatrywanej sprawie. Pismo zostało doręczone poprzez Elektroniczną Platformę Usług Administracji Publicznej tj. e-PUAP w dniu 21.02.2020r.

Ponadto, w celu wyjaśnienia stanu faktycznego oraz prawnego sprawy Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-XIV.432.9.20.2020 z dnia 19.02.2020r. skierowała również zapytanie do Urzędu Skarbowego w ..... tj. „...od kiedy na skutek orzeczeń Naczelnego Sądu Administracyjnego (uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z 24 czerwca 2013r. sygn. akt I FPS 1/13, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 2 września 2014r., sygn. akt I FSK 938/14, uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego 26 października 2015r., sygn. akt I FPS 4/15) gminy uzyskały faktyczną możliwość zwrotu podatku VAT...”. Pismo zostało doręczone poprzez Elektroniczną Platformę Usług Administracji Publicznej tj. e-PUAP w dniu 21.02.2020r.

Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-XIV.432.9.20.2020 z dnia 24.02.2020r. poinformowała Stronę, iż zgodnie z art. 36 § 1 K.p.a. ze względu na konieczność przeprowadzenia dodatkowego postępowania wyjaśniającego w kwestii wysokości kwoty podlegającej zwrotowi sprawa nie może być rozpatrzona w ustawowym terminie. W związku z tym zostanie ona załatwiona do dnia 30.04.2020 r. Pismo zostało doręczone poprzez Elektroniczną Platformę Usług Administracji Publicznej tj. e-PUAP w dniu 28.02.2020r.

W dniu 27.02.2020r. Gmina ..... pismem znak FN.1.3251.7.2020 z dnia 26.02.2020r. przesłała potrzebną dokumentację w celu ponownego ustalenia okresów odsetkowych.

Instytucja Zarządzająca po przeanalizowaniu przesłanej dokumentacji pismem znak: IR-XIV.432.9.20.2020 z dnia 02.03.2020r. zwróciła się z prośbą o uzupełnienie brakujących danych w tabeli dotyczącej wniosku o płatność nr WNP-RPSW.....00-26-...-13 tj. *Deklaracja*

korygująca za rok podatkowy oraz Data dokonania korekty deklaracji podatkowej za okres, w którym powstało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego dla faktury nr 8202005192 z dnia 13.12.2011r. oraz dla faktury nr 8202005193 z dnia 13.12.2011r. Pismo zostało doręczone poprzez Elektroniczną Platformę Usług Administracji Publicznej tj. e-PUAP w dniu 04.03.2020r.

W odpowiedzi na powyższe pismo Gmina ..... pismem znak: FN.1.3251.11.2020 z dnia 06.03.2020r. wyjaśniła, iż faktura nr 8202005192 z dnia 13.12.2011r. oraz faktura nr 8202005193 z dnia 13.12.2011r. nie zostały uwzględnione w rejestrze faktur zakupowych, który stanowił podstawę korekty deklaracji VAT-7. W związku z powyższym Gmina nie posiada danych o udzielenie których zwróciła się Instytucja Zarządzająca.

Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-XIV.432.9.20.2020 z dnia 23.03.2020r. poinformowała Stronę, iż zgodnie z art. 36 § 1 K.p.a. ze względu na konieczność przeprowadzenia dodatkowego postępowania wyjaśniającego w kwestii wysokości kwoty podlegającej zwrotowi sprawa nie może być rozpatrzona w ustawowym terminie. W związku z tym zostanie ona załatwiona do dnia 29.05.2020 r. Pismo zostało doręczone poprzez Elektroniczną Platformę Usług Administracji Publicznej tj. e-PUAP w dniu 07.04.2020r.

W dniu 07.04.2020r. do Instytucji Zarządzającej wpłynęło pismo z Urzędu Skarbowego w którym Naczelnik Urzędu Skarbowego wyjaśnił, iż nie jest organem właściwym do udzielenia żądanych przez Instytucję Zarządzającą informacji.

Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-XIV.432.9.20.2020 z dnia 14.04.2020r. zwróciła się do Gminy z prośbą o udzielenie informacji *od kiedy na skutek orzeczeń Naczelnego Sądu Administracyjnego Gmina ..... uzyskała faktyczną możliwość zwrotu podatku VAT oraz o wskazanie dokładnej daty kiedy Urząd Skarbowy dokonał zwrotu należnej kwoty podatku VAT na konto .....* Pismo zostało doręczone poprzez Elektroniczną Platformę Usług Administracji Publicznej tj. e-PUAP w dniu 21.04.2020r.

Ponadto, Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-XIV.432.9.20.2020 z dnia 14.04.2020r. zwróciła się z prośbą do Urzędu Skarbowego o wyjaśnienie przyczyn odmowy informacji zawartej w piśmie znak: IR-XIV.432.9.20.2020 z dnia 19.02.2020. Pismo zostało doręczone poprzez Elektroniczną Platformę Usług Administracji Publicznej tj. e-PUAP w dniu 21.04.2020r.

Gmina ..... pismem z dnia 08.05.2020r. poinformowała Instytucję Zarządzającą, iż możliwość zwrotu podatku VAT z wydatków poniesionych na realizację inwestycji pn. „.....” pojawiła się w momencie pozytywnego rozpatrzenia przez Urząd Skarbowy w ..... korekt rozliczeń VAT złożonych przez Gminę w ww. zakresie, w wyniku przeprowadzonych przez Urząd Skarbowy czynności sprawdzających dotyczących prawidłowości rozliczenia przez Gminę podatku VAT z Inwestycji. Ponadto, Gmina w piśmie wskazała daty zwrotu należnej kwoty VAT z ww. Inwestycji na konto Gminy .....

W dniu 28.05.2020r. Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-XIV.432.9.20.2020 z dnia 21.05.2020r. poinformowała Stronę, iż zgodnie z art. 36 § 1 K.p.a. ze względu na konieczność przeprowadzenia dodatkowego postępowania wyjaśniającego w kwestii wysokości kwoty podlegającej zwrotowi sprawa nie może być rozpatrzona w ustawowym terminie. W związku z tym zostanie ona załatwiona do dnia 31.07.2020 r. Pismo zostało doręczone poprzez Elektroniczną Platformę Usług Administracji Publicznej tj. e-PUAP w dniu 28.05.2020r.

W dniu 25.05.2020r. do Instytucji Zarządzającej wpłynęło pismo znak: 2611-SKA.4050.144.2020.TS.354 z dnia 21.05.2020r. w którym Naczelnik Urząd Skarbowego udzielił odpowiedzi na pisma Instytucji Zarządzającej tj. pismo znak: IR-XIV.432.9.20.2020 z dnia

19.02.2020r. oraz na pismo znak: IR-XIV.432.9.20.2020 z dnia 14.04.2020r. Naczelnik Urzędu Skarbowego tłumacząc przyczyny odmowy udzielenia informacji na pismo znak: IR-XIV.432.9.20.2020 z dnia 19.02.2020r. wyjaśnił, iż zgodnie z art. 7b ustawy Kodeksu Postępowania Administracyjnego organy administracji publicznej współdziałają ze sobą w zakresie niezbędnym do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i prawnego sprawy. W ww. piśmie wskazał, iż przepis ten odnosi się do wszystkich organów administracji publicznej, w tym także do Organu podatkowego, jakim jest Naczelnik Urzędu Skarbowego. Ponadto, zgodnie z art. 15 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa, organy podatkowe przestrzegają z urzędu swojej właściwości rzeczowej i miejscowej. Właściwość ta jest ustalana z uwzględnieniem również zakresu zadań i terytorialnego zasięgu działania organów podatkowych, określonych na podstawie odrębnych przepisów (art. 15 § 2 ustawy Ordynacja podatkowa). Zgodnie z art. 16 tejże ustawy właściwość rzeczowa organów podatkowych ustalana jest według przepisów określających zakres ich działania. Takie właśnie przepisy znajdują się w ustawie z dnia 16 listopada 2016r. o Krajowej Administracji Skarbowej, a zadania Naczelnika Urzędu Skarbowego zostały określone w art. 28 tejże ustawy. Ponadto art. 28 ust. 1 pkt 12 wskazuje na możliwość wykonywania przez Naczelnika Urzędu Skarbowego innych zadań określonych w przepisach odrębnych. Przepisem takim nie jest art.7b Kodeksu Postępowania Administracyjnego. Przepis ten stanowi jedynie podstawę prawną do udzielenia przez Naczelnika Urzędu Skarbowego informacji mających na celu wyjaśnienie stanu faktycznego i prawnego sprawy, która była przedmiotem realizacji zadań Naczelnika Urzędu Skarbowego. W związku z powyższym udzielenie informacji, od kiedy gminy uzyskały faktyczną możliwość zwrotu podatku VAT nie znajdowało uzasadnienia prawnego, ponieważ Naczelnik Urzędu Skarbowego nie jest organem właściwym miejscowo dla wszystkich gmin, a tym bardziej organem właściwym rzeczowo do zajmowania stanowiska w sprawach ogólnych zasad postępowania Krajowej Administracji Skarbowej. W piśmie znak: 2611-KA.4050.144.2020.TS.354 z dnia 21.05.2020r. Naczelnik Urzędu Skarbowego udzielił również odpowiedzi na pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-XIV.432.10.20.2019 z dnia 21.10.2019r. Ww. piśmie przekazał zestawienie zawierające informacje o datach złożenia ostatecznej wersji korekt deklaracji VAT – 7 za 2010 i 2011 rok. Jednocześnie poinformował, iż w sprawie Gminy ..... za deklaracje z 2011r. została wydana decyzja, w której Urząd Skarbowy stanął na stanowisku, że podatnikowi przysługuje pełne odliczenie podatku VAT od wydatków poniesionych w związku z rekultywacją terenów po ..... Od tego rozstrzygnięcia Strona złożyła odwołanie do Dyrektora Izby Skarbowej w Kielcach. Dyrektor Izby Skarbowej wydał decyzję, w której uchylił decyzję pierwszej instancji i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia. W uzasadnieniu decyzji organ drugiej instancji nie kwestionował stanowiska Naczelnika Urzędu Skarbowego w ..... dotyczącego odliczenia wydatków związanych z rekultywacją terenów po ..... W wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy organ umorzył postępowanie w sprawie z uwagi na przedawnienie. W załączeniu Naczelnik Urzędu Skarbowego przekazał kopie ww. decyzji. Dodatkowo poinformował Instytucję Zarządzającą, iż możliwość zwrotu podatku VAT nie może być konsekwencją zmiany pragmatyki organów podatkowych. Prawo do odliczenia wynika bowiem wprost z treści zapisu art. 86 ust.1 ustawy o podatku od towarów i usług i jest uzależnione od istnienia związku dokonywanych przez podatnika zakupów towarów i usług z wykonywaniem czynności opodatkowanych. Ponadto, w wydanym rozstrzygnięciu organ pierwszej Instancji, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego i ustalonego w oparciu ten materiał stanu faktycznego zajął

stanowisko prawne w tej kwestii. Stanowisko to nie było kwestionowane przez Organ drugiej Instancji.

Zgodnie z wyrokiem WSA z dnia 22 sierpnia 2019r. sygn. akt ..... Instytucja Zarządzająca została zobowiązana do ustalenia daty, kiedy Gmina .....uzyskała zwrot podatku VAT z Urzędu Skarbowego. W związku z powyższym pismem znak: IR-XIV.432.09.20.2020 z dnia 05.06.2020r. zwróciła się z prośbą do Gminy ..... o udzielenie niezbędnych informacji mających na celu ponowne ustalenie okresów odsetkowych. Ponadto, Organ zwrócił się z prośbą o dostarczenie właściwego wyciągu bankowego potwierdzającego zwrot podatku VAT z Urzędu Skarbowego na konto Instytucji Zarządzającej, który zgodnie z pismem Beneficjenta z dnia 08.05.2020r. miał miejsce w dniu 27.02.2015r. Pismo zostało doręczone poprzez Elektroniczną Platformę Usług Administracji Publicznej tj. e-PUAP w dniu 10.06.2020r.

W dniu 16.07.2020r. do Instytucji Zarządzającej wpłynęło pismo znak: FN.1.3251.23.2020 z dnia 08.07.2020r. w który Gmina ..... przekazała właściwy wyciąg bankowy z dnia 27.02.2015r. oraz udzieliła stosownych wyjaśnień dotyczących zwrotu podatku VAT przez Urząd Skarbowy na konto Gminy .....

Instytucja Zarządzająca po przeanalizowaniu złożonej dokumentacji oraz mając na uwadze wytyczne wyroku NSA Sygn. akt ..... z dnia .....r. jak również wytyczne zawarte w wyroku WSA Sygn. akt I ..... z dnia .....r. nakazujące ustalenie okresów odsetkowych uzasadniająca ewentualne naliczenie odsetek uznała, że zapewne chodzi o okresy za które Beneficjent ponosi odpowiedzialność tj. opieszałość Beneficjenta. Mając na uwadze powyższe ustaliła następujące okresy odsetkowe:

- I. **Okres pierwszy** od dnia zmiany pragmatyki Urzędu Skarbowego do dnia złożenia korekty deklaracji podatkowej za okres, w którym powstało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego do Urzędu Skarbowego przez Gminę w celu uzyskania zwrotu podatku VAT. Niemniej jednak powyższy okres odsetkowy nie zachodzi ponieważ chronologia zdarzeń w przypadku Projektu pt.: „.....” przebiegała zupełnie odwrotnie.
- II. **Okres drugi** od dnia otrzymania przez Beneficjenta zwrotu podatku VAT z Urzędu Skarbowego do dnia zwrotu podatku VAT do Instytucji Zarządzającej. Organ mając na uwadze zwroty dofinansowania wraz z należnymi odsetkami Gminy ..... na konto Instytucji Zarządzającej w dniu 30.07.2015r. w wysokości 868 689,02 zł oraz 18.01.2016r. w wysokości 454 041,91 zł. dokonała stosownych przeliczeń:

1. Wniosek o płatność nr WNP-RPSW.....00-26-.....-04

Kwota środków EFRR do zwrotu z wniosku o płatność **72 920,38 zł**. Urząd Skarbowy dokonał zwrotu podatku VAT na konto Gminy w dniu **27.02.2015r.**

Odsetki wyliczone od kwoty EFRR w wysokości **72 920,38 zł** za okres od 27.02.2015r do dnia 30.07.2015r. wynoszą: **2 461,00 zł**. łączna należność do zwrotu wynosi 75 381,38 zł i taka kwota zgodnie z art. 62 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa została spłacona przez Beneficjenta tj. w ramach zwróconej kwoty w wysokości 868 689,02 zł na spłatę niniejszego wniosku zaliczono kwotę 75 381,38, a co za tym idzie kwota zwrotu wynosi po przedmiotowej spłacie **793 307,64 zł**.

2. Wniosek o płatność nr WNP-RPSW.....00-26-.....-05

Kwota środków EFRR do zwrotu z wniosku o płatność **162 799,44 zł**. Urząd Skarbowy dokonał zwrotu podatku VAT na konto Gminy w dniu 27.02.2015r.

Odsetki wyliczone od kwoty EFRR w wysokości **162 799,44 zł** za okres od 27.02.2015r do dnia 30.07.2015r. wynoszą: **5 495,00 zł**. łączna należność do zwrotu wynosi **168 294,44 zł** i taka kwota zgodnie z art. 62 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa została spłacona przez Beneficjenta tj. w ramach zwróconej kwoty w wysokości 793 307,64 zł na spłatę niniejszego wniosku zaliczono kwotę **168 294,44 zł**, a co za tym idzie kwota zwrotu wynosi po przedmiotowej spłacie **625 013,20 zł**.

3. Wniosek o płatność nr WNP-RPSW.....00-26-.....-06

Kwota środków EFRR do zwrotu z wniosku o płatność **94 042,93 zł**. Urząd Skarbowy dokonał zwrotu podatku VAT na konto Gminy w dniu 27.02.2015r.

Odsetki wyliczone od kwoty EFRR w wysokości **94 042,93 zł** za okres od 27.02.2015r do dnia 30.07.2015r. wynoszą: **3 174,00 zł** łączna należność do zwrotu wynosi 97 216,93 zł i taka kwota zgodnie z art. 62 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa została spłacona przez Beneficjenta tj. w ramach zwróconej kwoty w wysokości 625 013,20 zł na spłatę niniejszego wniosku zaliczono kwotę 97 216,93 zł, a co za tym idzie kwota zwrotu wynosi po przedmiotowej spłacie **527 796,27 zł**.

4. Wniosek o płatność nr WNP-RPSW.....00-26-.....-07

Kwota środków EFRR do zwrotu z wniosku o płatność **117 546,43 zł**. Urząd Skarbowy dokonał zwrotu podatku VAT na konto Gminy w dniu 27.02.2015r.

Odsetki wyliczone od kwoty EFRR w wysokości **117 546,43 zł** za okres od 27.02.2015r do dnia 30.07.2015r. wynoszą: **3 968,00 zł** łączna należność do zwrotu wynosi 121 514,43 zł i taka kwota zgodnie z art. 62 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa została spłacona przez Beneficjenta tj. w ramach zwróconej kwoty w wysokości 527 796,27 zł na spłatę niniejszego wniosku zaliczono kwotę 121 514,43 zł, a co za tym idzie kwota zwrotu wynosi po przedmiotowej spłacie **406 281,84 zł**.

5. Wniosek o płatność nr WNP-RPSW.....00-26-.....-08

Kwota środków EFRR do zwrotu z wniosku o płatność **85 684,97 zł**. Urząd Skarbowy dokonał zwrotu podatku VAT na konto Gminy w dniu 27.02.2015r.

Odsetki wyliczone od kwoty EFRR w wysokości **85 684,97 zł** za okres od 27.02.2015r do dnia 30.07.2015r. wynoszą: **2 892,00 zł** łączna należność do zwrotu wynosi 88 576,97 zł i taka kwota zgodnie z art. 62 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa została spłacona przez Beneficjenta tj. w ramach zwróconej kwoty w wysokości 406 281,84 zł na spłatę niniejszego wniosku zaliczono kwotę 88 576,97 zł, a co za tym idzie kwota zwrotu wynosi po przedmiotowej spłacie **317 704,87 zł**.

6. Wniosek o płatność nr WNP-RPSW.....00-26-.....08-09

Kwota środków EFRR do zwrotu z wniosku o płatność **197 553,82 zł**. Urząd Skarbowy dokonał zwrotu podatku VAT na konto Gminy w dniu 27.02.2015r. oraz w dniu 13.05.2015r. w tym:

a) kwota podatku VAT w wysokości **154 804,04 zł** została zwrócona w dniu 27.02.2015r.

Odsetki wyliczone od kwoty EFRR w wysokości **154 804,04 zł** za okres od 27.02.2015r do dnia 30.07.2015r. wynoszą: **5 225,00 zł** łączna należność do zwrotu wynosi 160 029,04 zł i taka kwota zgodnie z art. 62 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa została spłacona przez Beneficjenta tj. w ramach zwróconej kwoty w wysokości 317 704,87 zł na spłatę niniejszego wniosku zaliczono kwotę 160 029,04 zł, a co za tym idzie kwota zwrotu wynosi po przedmiotowej spłacie **157 675,83 zł**,

b) kwota podatku VAT w wysokości **42 749,78 zł** została zwrócona w dniu 13.05.2015r.

Odsetki wyliczone od kwoty EFRR w wysokości **42 749,78 zł** za okres od 13.05.2015r do dnia 30.07.2015r. wynoszą: **740,00 zł** łączna należność do zwrotu wynosi 43 489,78

zł i taka kwota zgodnie z art. 62 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa została spłacona przez Beneficjenta tj. w ramach zwróconej kwoty w wysokości 157 675,83 zł na spłatę niniejszego wniosku zaliczono kwotę 43 489,78 zł, a co za tym idzie kwota zwrotu wynosi po przedmiotowej spłacie **114 186,05 zł.**

7. Wniosek o płatność nr WNP-RPSW.....00-26-.....-10

Kwota środków EFRR do zwrotu z wniosku o płatność **986,65 zł.** Urząd Skarbowy dokonał zwrotu podatku VAT na konto Gminy w dniu 17.06.2015r.

Odsetki wyliczone od kwoty EFRR w wysokości **986,65 zł** za okres od 17.06.2015r do dnia 30.07.2015r. wynoszą: **10,00 zł** łączna należność do zwrotu wynosi 996,65 zł i taka kwota zgodnie z art. 62 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa została spłacona przez Beneficjenta tj. w ramach zwróconej kwoty w wysokości 114 186,05 zł na spłatę niniejszego wniosku zaliczono kwotę 996,65 zł, a co za tym idzie kwota zwrotu wynosi po przedmiotowej spłacie **113 189,40 zł.**

8. Wniosek o płatność nr WNP-RPSW.....00-26-.....-13

a) Kwota środków EFRR do zwrotu z wniosku o płatność **634,80 zł.**

Beneficjent nie złożył deklaracji korygującej za dany rok podatkowy odnośnie faktury nr 8202005192 z dnia 13.12.2011r. oraz faktury nr 8202005193 z dnia 13.12.2011r. tym samym należy uznać, że zmiana pragmatyki organów skarbowych będąca skutkiem orzecznictwa sądowego nie miała żadnego wpływu na możliwość ubiegania się o zwrot podatku VAT. W związku z tym w odniesieniu do podatku VAT od faktury nr 8202005192 oraz od faktury nr 8202005193 nie zachodzą żadne okresy w których odpowiedzialność odsetkowa Gminy ..... jest wyłączona. Oznacza to, że odpowiedzialność odsetkowa za podatek VAT z ww. faktur jest ustalona zgodnie z art. 207 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r o finansach publicznych tzn. okres odsetkowy rozpoczyna się od dnia przekazania środków EFRR Beneficjentowi, a kończy w dniu całkowitej zapłaty kwoty głównej na wskazany rachunek bankowy tj. od dnia 17.04.2012r. do dnia 30.07.2015r.

Kwota środków EFRR do zwrotu z wniosku o płatność **634,80 zł.** Środki EFRR zostały przekazane w dniu 17.04.2012r. Odsetki wyliczone od kwoty EFRR w wysokości **634,80 zł** za okres od 17.04.2012r do dnia 30.07.2015r. tj. opieszałość Beneficjanta wynoszą: **223,00 zł** łączna należność do zwrotu wynosi 857,80 zł i taka kwota zgodnie z art. 62 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa została spłacona przez Beneficjenta tj. w ramach zwróconej kwoty w wysokości 113 189,40 zł na spłatę niniejszego wniosku zaliczono kwotę 857,80 zł, a co za tym idzie kwota zwrotu wynosi po przedmiotowej spłacie **112 331,60 zł.**

Ponadto, z wniosku o płatność nr WNP-RPSW.....00-26-.....-13 Urząd Skarbowy dokonał zwrotu podatku VAT na konto Gminy w dniu 17.06.2015r oraz w dniu 13.05.2015r. Łączna kwota środków EFRR do zwrotu z wniosku o płatność wynosi **136 519,60 zł** w tym:

b) kwota podatku VAT w wysokości **125 713,00 zł** została zwrócona w dniu 13.05.2015r. Odsetki wyliczone od kwoty EFRR w wysokości **125 713,00 zł** za okres od 13.05.2015r do dnia 30.07.2015r. wynoszą: **2 177,00 zł** łączna należność do zwrotu wynosi 127 890,00 zł. W związku z tym, że pozostała kwota zwrotu w wysokości 112 331,60 zł nie pokrywa należności głównej wraz z odsetkami wyliczonymi na dzień zwrotu tj. 30.07.2015r. dokonano następującego przeliczenia:

Wskaźnik kwoty głównej EFRR do kwoty należnej wynosi $125\,713,00\text{zł}/127\,890,00\text{zł} = 0,98297755883$ a więc spłacona tym wskaźnikiem kwota główna stanowi

$112\,331,60\text{ zł} \cdot 0,98297755883 = 110\,419,44\text{ zł}$ a spłacona kwota odsetkowa wynosi
 $2\,177,00\text{ zł} / 127\,890,00 = 0,01702244116 \cdot 112\,331,60\text{ zł} = 1\,912,16\text{ zł}$.

Wyliczenie pozostałej kwoty do spłaty na dzień 30.07.2015r. z wniosku o płatność nr WNP-RPSW....01.00-26-.....:

- 1) po przeliczeniu środków EFRR w dacie zwrotu tj. 30.07.2015r. pozostaje do spłaty kwota główna w wysokości **15 293,56 zł** (tj. 125 713,00 – 110 419,44) oraz niespłacone odsetki liczone jak dla zaległości podatkowych od dnia 13.05.2015r. do dnia 18.01.2016r.,
- 2) kwota środków EFRR w wysokości **10 806,60 zł** która została zwrócona w dniu 17.06.2015r. oraz niespłacone odsetki liczone jak dla zaległości podatkowych od dnia 17.06.2015r. do dnia 18.01.2016r.

Łącznie z wniosku nr WNP-RPSW.04.02.00-26-202/09-13 pozostała kwota w wysokości **26 100,16 zł** wraz z należnymi odsetkami.

W dniu 18.01.2016r. Beneficjent dokonał zwrotu środków EFRR w wysokości **454 041,91 zł**. W celu obliczenia kwoty nadpłaty do zwrotu dla Gminy ....., Instytucja Zarządzająca dokonała pomniejszenia z powyższego zwrotu:

1. Wniosek o płatność nr WNP-RPSW.....00-26-.....

- a) kwota środków EFRR do zwrotu z wniosku o płatność **15 293,56 zł**. Urząd Skarbowy dokonał zwrotu podatku VAT na konto Gminy w dniu 13.05.2015r. Odsetki wyliczone od kwoty EFRR w wysokości **15 293,56 zł** za okres od 13.05.2015r do dnia 18.01.2016r wynoszą: **841,00 zł** łączna należność do zwrotu wynosi 16 134,56 zł i taka kwota zgodnie z art. 62 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa została spłacona przez Beneficjenta tj. w ramach zwróconej kwoty w wysokości 454 041,91 zł na spłatę niniejszego wniosku zaliczono kwotę 16 134,56 zł. Pozostała kwota w wysokości **437 907,35 zł**.
- b) kwota podatku VAT w wysokości **10 806,60 zł** została zwrócona w dniu 17.06.2015r. Odsetki wyliczone od kwoty EFRR w wysokości **10 806,60 zł** za okres od 17.06.2015r do dnia 18.01.2016r. wynoszą: **512,00 zł** łączna należność do zwrotu wynosi 11 318,60 zł i taka kwota zgodnie z art. 62 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa została spłacona przez Beneficjenta tj. w ramach zwróconej kwoty w wysokości 437 907,35 zł na spłatę niniejszego wniosku zaliczono kwotę 11 318,60 zł.

Łączna kwota do zwrotu przez Beneficjenta na rzecz Instytucji Zarządzającej wynosi 896 142,18 zł w tym: kwota główna w wysokości 868 689,02 zł oraz należne odsetki w wysokości 27 453,16 zł. Łączna kwota nadpłaty do zwrotu należna Beneficjentowi wynosi 426 588,75 zł.

W tym miejscu należy wskazać, że w dniu 18.01.2016 r. Gmina..... dokonała całkowitej spłaty kwoty głównej ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w wysokości 868 689,02 zł (słownie: osiemset sześćdziesiąt osiem tysięcy sześćset osiemdziesiąt dziewięć złotych, 02/100) oraz należnych odsetek od ww. środków w wysokości 27 453,16 zł (słownie: dwadzieścia siedem tysięcy czterysta pięćdziesiąt trzy złote, 16/100). Zgodnie z art. 77 § 1. Ordynacji podatkowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.) nadpłata podlega zwrotowi w terminie 30 dni od dnia wydania nowej decyzji - jeżeli nadpłata powstała w związku z uchyleniem albo stwierdzeniem nieważności decyzji. Wobec powyższego, zaistniała

w sprawie nadpłaty, zgodnie z art. 74a Ordynacji podatkowej zostanie objęta odrębnym postępowaniem administracyjnym.

Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-XIV.432.9.20.2020 z dnia 27.07.2020r. zawiadomiła Gminę ....., że został przygotowany materiał dowodowy do wydania decyzji w przedmiocie zwrotu przez Beneficjenta kwoty dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego wypłaconego na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA.RPSW.....00-26-.....-00 wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. W terminie 7 dni od daty doręczenia niniejszego zawiadomienia, Strona postępowania mogła zapoznać się z aktami sprawy, w oparciu o które zostanie podjęta stosowna decyzja i wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie Instytucja Zarządzająca zawiadomiła Stronę, że ze względu na konieczność doręczenia niniejszego pisma oraz umożliwienia Stronie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, sprawa zostanie załatwiona do dnia 02.10.2020r. Pismo zostało doręczone poprzez Elektroniczną Platformę Usług Administracji Publicznej tj. e-PUAP w dniu 31.07.2020r. W przewidzianym niniejszym zawiadomieniem terminie Strona nie wniosła pisemnych uwag ani nie skorzystała z możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym.

W tak ustalonym stanie faktycznym i po przeanalizowaniu całości zgromadzonego materiału dowodowego należy stwierdzić, co następuje:

Podstawowym aktem prawnym regulującym zasady, sposób i tryb korzystania ze środków finansowych z funduszy strukturalnych i funduszu spójności jest Rozporządzenie Rady (WE) 1083/2006 z 11 lipca 2006r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. U. L 210 z 31.07.2006 r.) zwane dalej w skrócie "Rozporządzeniem Rady (WE) 1083/2006".

Z przepisów tych wynika, iż szczegółowe regulacje w zakresie przyznawania i wykorzystywania środków, przydzielonych państwom członkowskim na określone programy i cele, pozostawiono w gestii państw członkowskich. Jednocześnie ustanowiono stały nadzór ze strony Komisji Europejskiej, obowiązki sprawozdawcze oraz obowiązek komunikacji z Komisją, odnośnie zarządzania środkami. Zgodnie z przepisem art. 60 Rozporządzenia Rady (WE) 1083/2006, instytucja zarządzająca odpowiada za zarządzanie programami operacyjnymi i ich realizację zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami, a w szczególności za:

- a) zapewnienie, że operacje są wybierane do finansowania zgodnie z kryteriami mającymi zastosowanie do programu operacyjnego oraz że spełniają one mające zastosowanie zasady wspólnotowe i krajowe przez cały okres ich realizacji;
- b) weryfikacje, że współfinansowane towary i usługi są dostarczone oraz że wydatki zadeklarowane przez beneficjentów na operacje zostały rzeczywiście poniesione i są zgodne z zasadami wspólnotowymi i krajowymi.

Należy wyjaśnić, że jakkolwiek rozporządzenie nr 1083/2006 zostało od dnia 1 stycznia 2014 r. uchylone przez art. 153 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności

i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. UE z 2013 r., Nr L.347, s.320), to z mocy art. 152 ust. 1 stanowiącego przepis przejściowy, rozporządzenie nr 1303/2013 nie ma wpływu na kontynuację albo modyfikację, w tym całkowite lub częściowe anulowanie pomocy zatwierdzonej przez Komisję na mocy rozporządzenia nr 1083/2006 lub wszelkich innych przepisów prawa mających zastosowanie do tej pomocy na dzień 31 grudnia 2013 r. Niniejsze rozporządzenie lub także inne przepisy prawa mające zastosowanie stosują się nadal po dniu 31 grudnia 2013 r. do tej pomocy lub do danych operacji aż do ich zamknięcia.

W związku z regulacją prawną art. 67 u.f.p. do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieuregulowanych niniejszą ustawą stosuje się przepisy K.p.a. i odpowiednio przepisy działu III ustawy - Ordynacja podatkowa.

W świetle art. 104 i art. 107 ustawy K.p.a., organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, która rozstrzyga sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończąc sprawę w danej instancji.

W świetle art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa zwanej dalej ustawą o samorządzie województwa, do zadań zarządu województwa należy w szczególności przygotowywanie projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie.

Na podstawie art. 46 ust. 2a te same ustawy decyzje wydane przez zarząd województwa w sprawach z zakresu administracji publicznej podpisuje marszałek. W decyzji wymienia się imiona i nazwiska członków zarządu, którzy brali udział w wydaniu decyzji.

Zgodnie z art. 25 pkt. 1 ustawy zppr za prawidłową realizację programu odpowiada w przypadku programu operacyjnego - instytucja zarządzająca, którą jest odpowiednio minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego lub zarząd województwa.

W celu wykonywania przyjętego programu, Instytucja Zarządzająca posiada szereg kompetencji określonych w art. 26 ust. 1 ustawy zppr, pozwalających na prawidłowe jego zrealizowanie. W szczególności Instytucja Zarządzająca posiada kompetencje do przygotowania szczegółowego opisu priorytetów programu operacyjnego, określenia kryteriów kwalifikowalności wydatków objętych dofinansowaniem w ramach programu operacyjnego, przy czym ich zakres przedmiotowy musi być zgodny z odpowiednimi przepisami wspólnotowymi. Ponadto, Instytucja Zarządzająca ma prawo wyboru, w oparciu o przyjęte kryteria, projektów które będą dofinansowane w ramach programu operacyjnego, a także ma prawo określenia systemu realizacji programu operacyjnego. Upoważniona jest do zawierania z beneficjentami umów o dofinansowanie projektu lub podejmowania decyzji, o której mowa w art. 28 ust. 2 ustawy zppr, prowadzenia kontroli realizacji programu operacyjnego, w tym kontroli realizacji poszczególnych dofinansowanych projektów. W jej kompetencjach leży, zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 15 ww. ustawy, odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawanie decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programów, projektów lub zadań, o której mowa w przepisach o finansach publicznych.

Zgodnie z linią orzeczniczą sądów administracyjnych i Trybunału Konstytucyjnego, przyjmowane w formie uchwały zarządu województwa dokumenty programowe wchodzące w skład systemu realizacji regionalnego programu operacyjnego stanowią źródło prawa. Toteż, co do zasady, jako źródło prawa - aczkolwiek nie obowiązującego powszechnie - wiążą one podmiot, który na jego podstawie zgłosił wniosek i zawarł umowę o dofinansowanie projektu a także organy i instytucje działające na podstawie ustawy zppr (por. wyrok NSA z dnia 4.08. 2010r. II GSK 797/10, z dnia 18. 05. 2011 GSK 817/11, wyrok TK z dnia 12. 07. 2001 SK 1/01/OTK). W konsekwencji należy uznać, iż walor źródeł prawa posiadają wszystkie dokumenty programowe i kształtują one prawa i obowiązki beneficjentów (wyrok NSA z 16.11.2010 r. sygn.

akt II GSK 1234/10): „W zakresie zwrotu dofinansowania należy uznać za obowiązujące stworzone przez właściwe instytucje, np. instytucje zarządzające – systemy realizacji programów operacyjnych, w tym regulacje tych systemów normujące zasady kontroli i zwrotów przyznanych środków finansowych”.

W sprawie nie budzi sporu, że określony przez Organ jako Instytucję Zarządzającą system realizacji programu, na który składa się między innymi Podręcznik kwalifikowalności wydatków wiąże strony na etapie procedury konkursowej o uzyskanie dofinansowania, jak i podczas realizacji projektu.

Warunki stawiane Stronie w § 2 Umowy o dofinansowanie wynikają wprost z art. 30 ustawy zppr, gdzie jako podstawę dofinansowania projektu – przyjętego w ramach określonego programu – wskazano m.in. umowę zawartą między beneficjentem a instytucją zarządzającą, w której to umowie muszą zostać zawarte warunki dofinansowania danego projektu oraz prawa i obowiązki beneficjenta związane z tym dofinansowaniem.

W § 8 ust. 1 Umowy o dofinansowanie: „Beneficjent oświadcza, że w przypadku Projektu (...) nie następuje podwójne finansowanie. Podwójnym finansowaniem zgodnie z Krajowymi wytycznymi dotyczącymi kwalifikowania wydatków w ramach funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności w okresie programowania 2007-2013 jest w szczególności (...) zrefundowanie kosztów podatku VAT ze środków funduszy strukturalnych lub Funduszu Spójności, a następnie odzyskanie tego podatku ze środków budżetu państwa w oparciu o ustawę o podatku od towarów i usług. Podręcznik kwalifikowalności wydatków w Części I również odnosi się do kwestii podwójnego finansowania, które oznacza niedozwolone zrefundowanie całkowite lub częściowe danego wydatku dwa razy ze środków publicznych – wspólnotowych lub/i krajowych. Wskazuje, iż podwójnym finansowaniem jest m.in. zrefundowanie kosztów podatku VAT ze środków funduszy strukturalnych, a następnie odzyskanie tego podatku ze środków budżetu państwa w oparciu o ustawę o podatku od towarów i usług. A zatem zgodnie z treścią Podręcznika kwalifikowalności wydatków „w żadnym wypadku nie są kwalifikowalne wydatki na (...) podatek VAT, który może zostać odzyskany w oparciu o przepisy krajowe, tj. ustawę o podatku od towarów i usług.

Nadto we wniosku o dofinansowanie (pkt H.6 Oświadczenia wnioskodawcy) stanowiącym załącznik nr 1 do Umowy o dofinansowanie Projektu, Beneficjent złożył oświadczenie, iż realizując niniejszy Projekt nie może odzyskać w żaden sposób poniesionych kosztów podatku VAT, którego wysokość określił w kategorii wydatków kwalifikowalnych wniosku, tj. w części E7. Jednocześnie, w niniejszym oświadczeniu Beneficjent zobowiązał się do zwrotu środków pomocy publicznej otrzymanych w ramach przedmiotowego Projektu, wówczas gdy „... zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa ... powinien być płatnikiem VAT.” Dodatkowo realizując przedmiotowy Projekt Beneficjent wraz z pierwszym wnioskiem o płatność składanym w danym roku przedkładał do Instytucji Zarządzającej oświadczenie, iż realizując niniejszy Projekt nie może w żaden sposób odzyskać poniesionego kosztu podatku VAT oraz zobowiązuje się do zwrotu zrefundowanego podatku VAT, jeżeli zaistnieją przesłanki umożliwiające jego odzyskanie.

Środki publiczne przeznaczone na wykonywanie projektów realizowanych w ramach programów finansowych ze środków europejskich mają charakter bezzwrotny i powinny być wykorzystywane zgodnie z prawem, obowiązującymi procedurami, a także ściśle z celem, na który zostały przekazane. W przeciwnym razie Beneficjent zobowiązany będzie do ich zwrotu.

Zgodnie z art. 207 ust. 1 u.f.p. w przypadku, gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są:

- 1) wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem,
- 2) wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184,
- 3) pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości

– podlegają zwrotowi przez Beneficjenta wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji o zwrocie na wskazany w tej decyzji rachunek bankowy.

Na podstawie art. 207 ust. 9 u.f.p. po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 8, organ pełniący funkcję instytucji zarządzającej wydaje decyzję określającą kwotę przypadającą do zwrotu i termin, od którego nalicza się odsetki, oraz sposób zwrotu środków, z uwzględnieniem ust. 2.

Podstawą prawną do uznania VAT-u za wydatek kwalifikowalny i jego wypłaty, była deklaracja Strony o braku możliwości jego odzyskania. Gmina występując do organu podatkowego w grudniu 2014r. i kwietniu 2015r. z wnioskiem o zwrot podatku w stosunku do kosztów poniesionych w 2010 i 2011, zmieniła swoje stanowisko, wskazując, że jest podatnikiem, który poniósł wydatki związane z czynnościami opodatkowanymi w tych latach.

Gmina w złożonej dokumentacji wyjaśniła, iż należy uznać, że przy dokonaniu wydatków z zamiarem wykorzystania nabywanych terenów i usług do czynności opodatkowanych podatkiem VAT, prawo do odliczenia podatku naliczonego przysługuje już w momencie poniesienia. Oznacza to, że w przypadku Gminy....., która realizowała przedmiotową inwestycję od początku działała z zamiarem przyszłej sprzedaży nieruchomości poddanych rekultywacji w ramach czynności opodatkowanych VAT, Gmina powinna mieć pełne prawo do odliczenia podatku VAT naliczonego, związanego z powyższą inwestycją.

Urząd Skarbowy przeanalizował przedstawioną przez podatnika dokumentację, z której wynika, iż wyżej wymienione wydatki związane z rekultywacją terenu, który po zakończeniu rekultywacji będzie przeznaczony do sprzedaży w drodze przetargu jako teren przemysłowy zgodnie ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Opierając się na dokumentacji złożonej przez Gminę wraz z korektami deklaracji VAT-7 Urząd Skarbowy uznał, iż poniesione wydatki związane są z czynnościami opodatkowanymi Gminy. Skutkiem powyższego ma ona prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w związku ze złożonymi fakturami. W związku z powyższym po przeprowadzeniu czynności kontrolnych Urząd Skarbowy uznał za zasadne roszczenie Gminy i dokonał zwrotu podatku VAT za 2010 r. na rachunek bankowy Gminy. W kwietniu 2015 r. Gmina wystąpiła do Urzędu Skarbowego z korektą deklaracji VAT 7 w odniesieniu do kosztów poniesionych w 2011 r. otrzymując do 16 czerwca 2015 r. częściowy zwrot podatku VAT.

W piśmie z dnia 3 sierpnia 2015r. Gmina wskazała, „iż zmiana kwalifikowalności podatku VAT nastąpiła z przyczyn całkowicie od Gminy niezależnych tj. w wyniku zaprezentowania przez właściwy dla Gminy Urząd Skarbowy podejścia odmiennego od podejścia przyjętego przez Ministra Finansów. Przyczyn tych, w momencie zawierania Umowy składania oświadczenia, ani przekazywania środków Gmina nie była w żaden sposób przewidzieć.”

Niemniej jednak należy zauważyć, że Urząd Skarbowy powziął taką decyzję tj. o możliwości odzyskania podatku VAT przez Gminę dotyczącego ww. Projektu po przeanalizowaniu dokumentacji złożonej przez Beneficjenta. Tym samym nie jest zasadnym twierdzenie Gminy, że zmiana kwalifikowalności wydatków nastąpiła z przyczyn od Gminy niezależnych. Gmina składając wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej wskazała, że dokonywane przez nią zakupy towarów i usług w związku z realizacją ww. Projektu nie mają związku ze sprzedażą opodatkowaną podatkiem od towarów i usług, a co za tym idzie nie przysługuje im prawo do odliczenia podatku od towarów i usług. W rzeczywistości te nieruchomości były przeznaczone na sprzedaż od samego początku. Gdyby Gmina przedstawiła właściwy stan faktyczny tj. zgodny z dokumentacją złożoną do Urzędu Skarbowego przy wniosku o Interpretację Indywidualną miałyby możliwość odzyskania podatku VAT bezpośrednio z Urzędu Skarbowego. Błąd ten potwierdza również analiza podatkowa związana z odliczeniem VAT od

wydatków poniesionych przez Miasto ..... na realizację inwestycji pn. „.....” z dnia 19.08.2015 r.-przeprowadzoną przez ..... przygotowana na zlecenie samej Gminy.

W ww. analizie został zaprezentowany komentarz na podstawie wszelkich informacji przedstawianych przez Gminą ..... w odniesieniu do możliwości odliczenia podatku VAT z tytułu wydatków poniesionych w związku z projektem pn. „.....”. Wynika z niego, że Gmina od początku realizacji Inwestycji planowała sprzedaż analizowanej nieruchomości, na której realizowana była inwestycja oraz tereny te od początku przeznaczone były pod zabudowę, co w momencie sprzedaży potwierdzał będzie albo miejscowy plan zagospodarowania terenu albo decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Po przeanalizowaniu zebranego materiału przez ..... uznano, iż Gmina ma prawo do pełnego odliczenia VAT z tytułu poniesionych wydatków w związku z realizacją ww. Projektu.

Błąd popełniony przez Gminę przyniósł ciąg konsekwencji. Minister Finansów wydał Interpretację Indywidualną (pismo znak:..... z dnia 30 listopada 2009r.), nie odnosząc się do rzeczywistego stanu faktycznego, tylko do okoliczności błędnie opisanych przez Gminę.

Na podstawie tej Interpretacji Indywidualnej Gmina otrzymała dofinansowanie w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego 2007-2013, gdzie do dokumentacji dołączyła wnioski, iż koszty kwalifikowalne, które podlegały dofinansowaniu zostały wykazane przez Beneficjenta w złożonym do Instytucji Zarządzającej wniosku o dofinansowanie w części dotyczącej kwalifikowalności wydatków E7. Harmonogram rzeczowo-finansowy. W tej części wniosku Beneficjent wskazał podatek VAT jako wydatek/koszt kwalifikowalny.

Ponadto, w dalszej części wniosku o dofinansowanie (pkt H.6 Oświadczenia wnioskodawcy) Beneficjent złożył oświadczenie, iż realizując niniejszy Projekt nie może odzyskać w żaden sposób poniesionych kosztów podatku VAT, którego wysokość określił w kategorii wydatków kwalifikowalnych wniosku tj. w części E.7.

Mając na uwadze powyższe podatek VAT poniesiony w ramach realizowanego Projektu został dofinansowany ze środków pomocowych, tj. EFRR, chociaż Beneficjent miał prawo do jego odzyskania od początku realizacji Projektu. Beneficjent odzyskując podatek VAT z Urzędu Skarbowego w ....., zgodnie z regułami ustanowionymi w ustawie o VAT, uznał go za wydatek niekwalifikowalny. Tym samym uzyskane przez Stronę dofinansowanie podlegało zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków. Sposób naliczenia odsetek został wprost określony przez ustawodawcę w ustawie o finansach publicznych. Sfinansowanie podatku VAT dotacją w obliczu prawnej jego możliwości odzyskania, a tym bardziej jego faktycznego odzyskania, stanowi podwójne finansowanie wydatku, co skutkuje zwrotem nienależnie pobranej dotacji.

Przepis art. 207 ust. 1 pkt 3 u.f.p. nierozdzielnie łączy pojęcie kwoty należności głównej (w tym przypadku kwoty dofinansowania niekwalifikowalnego podatku VAT) z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych od daty przekazania środków. Termin od którego należy naliczać odsetki został określony przez ustawodawcę jako dzień przekazania środków beneficjentowi i pozostaje niezmienny mimo wprowadzonych licznych aktualizacji do art. 207 u.f.p.

Spór w sprawie dotyczył zasadności obciążenia Gminy odsetkami, wobec uznania wydatku na VAT poniesionego w ramach realizowanego przez Skarżącą Projektu, za wydatek niekwalifikowalny. Zdaniem Skarżącej, mimo że odzyskany faktycznie VAT był wydatkiem niekwalifikowalnym, brak było podstaw obciążenia Gminy obowiązkiem zapłaty odsetek. Według Organu możliwość odzyskania VAT, a tym bardziej jego faktyczne odzyskanie przesądziło o uznaniu za wydatek niekwalifikowalny i obligowało Instytucję Zarządzającą do orzeczenia o jego zwrocie wraz z odsetkami.

Prawidłowość w naliczaniu odsetek przez Instytucję Zarządzającą potwierdził również WSA w Kielcach w wyroku sygn. akt. .... dnia .....r. W ocenie sądu pierwszej instancji konieczność zapłaty odsetek od zwracanej kwoty, liczonych od dnia przekazania środków, wynikała nie tylko z art. 207 ust. 1 u.f.p., ale także z § 7 ust 1 Umowy o dofinansowanie. Postanowienia umowy mają swoje umocowanie w przepisach prawa unijnego, w zakresie kryteriów kwalifikowalności wydatków, w tym podatku VAT, są jasne i nie wymagają dodatkowej interpretacji. Treść podpisanej przez Skarżącą umowy o dofinansowanie jednoznacznie określił konsekwencje uznania wydatku za niekwalifikowalny, nie można było zatem mówić o nierównym traktowaniu stron umowy.

Z powyższego wynika, że nie może mieć znaczenia dla oceny eksponowany przez Skarżącą fakt, że składając wniosek o dofinansowanie oraz oświadczenia dotyczące kwalifikowalności VAT Gmina dysponowała interpretacją indywidualną wydaną na jej wniosek w przedmiocie prawa do odliczenia podatku, że w zakresie prawa do odliczenia VAT brak było jednolitej wykładni. WSA w swym wyroku wyjaśnił, że interpretacja indywidualna chroni podatnika wyłącznie w stosunkach z organami podatkowymi i organami kontroli skarbowej, co wynika wprost z art. 14b § 1 Ordynacji podatkowej, gdyż przedmiotem interpretacji mogą być jedynie przepisy prawa podatkowego. Ponadto, istotne znaczenie dla stanowiska organu dokonującego interpretacji miał stan faktyczny podany we wniosku o jej wydanie. Składając wniosek o interpretację Gmina twierdziła, że poniesione przez nią wydatki związane z realizacją projektu nie mają lub nie będą miały związku z czynnościami opodatkowanymi. Wskazany stan faktyczny był podstawą do rozważań organu interpretacyjnego. Gmina, występując do organu podatkowego w grudniu 2014 r. i kwietniu 2015 r. z wnioskiem o zwrot podatku w stosunku do kosztów poniesionych w 2010 i 2011 r., zmieniła swoje stanowisko, wskazując, że jest podatnikiem, który poniósł wydatki związane z czynnościami opodatkowanymi w tych latach.

WSA uznał, iż zarzut Gminy, że została obciążona negatywnymi konsekwencjami wynikającymi z niejasności przepisów prawa oraz niejednolitej jego wykładni dokonywanej przez organy administracji publicznej i sądy administracyjne za niezasadny. Otrzymanie zwrotu VAT oznacza, że wydatki ponoszone przez Gminę już od 2010 r. były związane z czynnościami opodatkowanymi, o czym świadczyło złożenie przez Gminę wniosku o zwrot podatku za 2010 r. i korekty deklaracji za 2011 r. Powyższe spowodowało, że pobrane przez Gminę środki europejskie w zakresie VAT były nienależne, wydatek poniesiony na podatek VAT był wydatkiem niekwalifikowalnym od dnia przekazania tych środków Gminie i tym samym kwestia naliczenia stosownych odsetek od tego momentu była prawidłowa. Sąd uznał, iż te same zasady kwalifikowalności wydatków muszą bowiem obowiązywać zarówno na etapie uzyskiwania dofinansowania jak i na etapie realizacji projektu. Odmienna interpretacja definicji VAT jako wydatku kwalifikowalnego naruszałaby zasadę równego dostępu do pomocy wszystkich kategorii beneficjentów. Tym samym zarzut naruszenia art. 2 i art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej nie mógł być skuteczny.

WSA podzielił argumentację organu, że nie może mieć istotnego znaczenia, że w toku realizacji projektu Instytucja Zarządzająca nie zgłaszała zastrzeżeń w zakresie kwalifikowalności podatku VAT. To, że projekt został pozytywnie oceniony, bowiem Gmina twierdziła, iż ponoszone przez nią wydatki na realizację projektu nie mają lub nie będą miały związku z czynnościami opodatkowanymi nie zwalniał organu od oceny kwalifikowalności wydatków w trakcie jego realizacji, zwłaszcza w sytuacji podjęcia przez beneficjenta skutecznych działań i w konsekwencji odzyskania podatku naliczonego.

Sąd w swym wyroku wskazał, iż przepis art. 207 ust. 1 pkt 3 u.p.f. zawiera jednoznaczne unormowanie, że w przypadku pobrania środków nienależnych organ jest zobowiązany do dochodzenia ich zwrotu wraz z odsetkami liczonymi w sposób wskazany w ustawie. Ustawodawca jednoznacznie wskazał, że beneficjent zwraca środki pobrane nienależnie wraz

z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych liczonymi od dnia przekazania tych środków. Wobec powyższego organ nie ma możliwości odstąpienia od zasad naliczania odsetek, w szczególności nie może uwzględniać okoliczności, że zwrócona przez organy podatkowe na rzecz Gminy kwota VAT nie obejmowała odsetek. Przedstawiony w decyzji sposób zaliczenia przekazanych przez Gminę środków uwzględnia unormowanie art. 62 § 1 i art. 55 § 2 Ordynacji podatkowej i nie był przez skarżącą kwestionowany.

Nie były również zasadne zarzuty dotyczące naruszenia przepisów postępowania art. 7, art. 75 § 1 art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a. Wbrew zarzutom skargi organ rozważył wszystkie dowody, dokonał ich oceny, a wynik przedstawił w prawidłowo sporządzonym, spełniającym wymogi art. 107 § 3 k.p.a. uzasadnieniu. To, że wnioski wprowadzone przez skarżącą są odmienne nie oznaczało naruszenia wskazanych przepisów procedury.

Gmina ..... od powyższego wyroku złożyła skargę kasacyjną, która została uwzględniona poprzez NSA. NSA w wyroku z .....r. Sygn. akt ..... uchylił zaskarżony wyrok WSA z dnia ..... r. Sygn. akt. .... i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. NSA w swym wyroku wskazał, iż warunkiem wydania decyzji o zwrocie środków jest wykazanie związku przyczynowego pomiędzy stwierdzonym naruszeniem prawa o rzeczywistą lub potencjalną szkodą w budżecie UE. Konieczne było zatem przeprowadzenie takiej operacji myślowej, w której wskazane zostanie logiczne następstwo zdarzeń zapoczątkowanych naruszeniem prawa, a następnie zakończonych finansowaniem, lub też możliwością finansowania nieuzasadnionego wydatku z budżetu UE. Według sądu w takiej sytuacji można mówić o "nieprawidłowości" w rozumieniu art. 2 pkt 7 rozporządzenia nr 1083/2006.

NSA w wyroku wskazał, iż podstawową zasadą udzielania wsparcia z funduszy unijnych, opiera się na zakazie podwójnego finansowania. Do niedozwolonego podwójnego finansowania dochodzi m.in. w przypadku zrefundowania kosztów VAT ze środków funduszy strukturalnych lub Funduszu Spójności, a następnie odzyskania tego podatku ze środków budżetu państwa w oparciu o ustawę o VAT. W sprawie poza sporem jest, że Gmina otrzymała dofinansowanie na realizację projektu ze środków unijnych na zasadach i warunkach określonych w umowie. Wnioskując o przyznanie dofinansowania w formie refundacji, Gmina przedstawiała VAT jako koszt kwalifikowalny w całości, tj. taki, którego nie będzie mogła odzyskać. Już po zawarciu umowy uzyskała indywidualną interpretację podatkową potwierdzającą brak możliwości odzyskania VAT. Stanowisko skarżącej zawarte we wniosku i potwierdzone interpretacją indywidualną miało, w zakresie objętym wnioskiem, swoje umocowanie w znacznej ilości rozstrzygnięć organów podatkowych i orzecznictwa sądów administracyjnych. NSA wskazał, że w ww. zakresie nastąpiła jednak zmiana linii orzeczniczej organów i sądów administracyjnych. Zdaniem sądu drugiej instancji zmiana ta uzasadnia wniosek, że w okresie zawierania przedmiotowej umowy, objęcie VAT wnioskiem o dofinansowanie, nie było traktowane jako nieprawidłowość zmierzająca do finansowania nieuzasadnionego wydatku.

W konsekwencji według NSA obciążenie Gminy obowiązkiem poniesienia dodatkowego wydatku w postaci odsetek, naruszyłaby zasadę sprawiedliwości społecznej poprzez zastosowanie sankcji za działanie, które w okresie zawarcia umowy o dofinansowanie, nie nosiło cech nieprawidłowości, gdyż taka była wówczas dominująca wykładnia prawa. Oznaczałoby to, że Instytucja Zarządzająca, która wcześniej nie miała wątpliwości co do kwalifikowalności wydatku, gdyż potwierdzał to m.in. stosowny dokument urzędowy załączony do akt sprawy, przerzuciła na beneficjenta wszelką odpowiedzialność za zmianę wykładni prawa, na którą beneficjent nie miał najmniejszego wpływu. W tej sytuacji odstąpienie od zastosowania sankcji w postaci naliczenia odsetek, znajduje swoje oparcie w art. 2 Konstytucji RP. W konsekwencji NSA za zasadny uznał zarzut dotyczący naruszenia art. 207 ust. 1 pkt 3 ust. 8 i ust. 9 pkt 1 w zw. z art. 169 ust. 1 i ust. 3

u.f.p. poprzez błędną wykładnię i przyjęcie, że zwrot nienależnie pobranego VAT, który następuje na podstawie art. 207 u.f.p., może nastąpić tylko z odsetkami.

Sąd NSA uchylił zaskarżony wyrok sądu pierwszej instancji i przekazując mu sprawę do ponownego rozpoznania nakazał, „*aby sąd pierwszej instancji ponownie rozpoznając sprawę rozważył, kiedy skarżąca gmina, na skutek zmiany pragmatyki organów skarbowych, będących następstwem zmiany orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego uzyskała faktyczną możliwość zwrotu podatku VAT, czy rozliczenie podatku VAT w 2015r. (korekta pierwotnego rozliczenia) zostało dokonane w najwcześniejszym możliwym terminie, a w konsekwencji, czy pomiędzy tym terminem a korektą rozliczenia podatku i zwrotem płatności wystąpił okres uzasadniający ewentualne naliczenie odsetek.*”

Po uwzględnieniu powyższego wyroku WSA w Kielcach uchylił zaskarżoną decyzję i poprzedzając ją decyzję nr RPSW.IZ.UMWSW.....00-26-.....-2016/05 z dnia 23.12.2015r. Uwzględniając wytyczne zawarte w części końcowej wyroku NSA wskazał, iż zaistniała konieczność do dokonania dalszych ustaleń faktycznych w następującym zakresie: „*kiedy skarżąca Gmina, na skutek zmiany pragmatyki organów skarbowych, będących następstwem zmiany orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego (uchwała NSA z 24 czerwca 2013r., I FPS 1/13; wyrok NSA z 2 września 2014r., I FSK 938/14; uchwała NSA z 26 października 2015, I FPS 4/15) uzyskała faktyczną możliwość zwrotu VAT, czy rozliczenie podatku VAT zostało dokonane w najwcześniejszym możliwym terminie, a w konsekwencji, czy pomiędzy tym terminem, a korektą rozliczenia podatku i zwrotem płatności wystąpił okres uzasadniający ewentualne naliczenie odsetek.*”. Sąd zobowiązał Organ do ustalenia, czy i ewentualnie od jakiej daty należałoby jednak naliczyć odsetki wobec uznania wydatku za VAT poniesionego w ramach Projektu za wydatek niekwalifikowalny.

Wyrok NSA z dnia..... r., sygn. akt..... oraz wyrok WSA z dnia .....r. Sygn. akt I .....opierają się na błędnym założeniu, iż stanowisko skarżącej zawarte we wniosku i potwierdzone interpretacją indywidualną miało w zakresie objętym wnioskiem swoje umocowanie w znacznej ilości rozstrzygnięć organów podatkowych i orzecznictwa sądów administracyjnych. NSA wskazał, że w ww. zakresie nastąpiła zmiana linii orzeczniczej organów i sądów administracyjnych. Tym samym sprawa zwrotu podatku VAT dotycząca Gminy ..... została potraktowana na równi ze sprawami centralizacji rozliczeń VAT.

Należy zauważyć, że orzecznictwo sądów administracyjnych i jego ewentualne zmiany w przedmiocie relacji gmin z ich jednostkami organizacyjnymi nie jest istotnym elementem sprawy. Z żadnego dokumentu złożonego przez Gminę nie wynika, że prawo do uzyskania zwrotu VAT z Urzędu Skarbowego miało jakikolwiek związek z jej jednostkami organizacyjnymi. Niemożliwe jest zatem ustalenie, jak zaleca to WSA w wyroku z dnia 5 kwietnia 2019 r., okresu uzyskania faktycznej możliwości zwrotu podatku VAT tj. „... na skutek zmiany pragmatyki organów skarbowych, będących następstwem zmiany orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego...”, złożeniem przez Gminę korekty i zwrotem kwoty VAT do Instytucji Zarządzającej. Złożenie korekty przez Gminę nie było skutkiem zmiany orzecznictwa NSA. Orzecznictwo zmieniło się w wyniku wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 29 września 2015 r., w związku z którym zapadła uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 października 2015 r., sygn. akt I FPS 4/15, która dała prawo gminom do odliczenia podatku naliczonego z faktur zakupowych związanych z realizacją inwestycji, które zostały następnie przekazane do gminnego zakładu budżetowego, który realizuje powierzone mu zadania własne tej gminy, jeżeli te inwestycje

są wykorzystywane do sprzedaży opodatkowanej podatkiem od towarów i usług. W ślad za wyrokiem TSUE i uchwałą NSA poszły zmiany w ustawie o podatku od towarów i usług ujednolicające rozliczenia gmin w zakresie podatku VAT.

Wynika z tego wyraźnie, że zmiana orzecznictwa sądów administracyjnych w przedmiocie relacji Gminy z jej jednostkami organizacyjnymi nie była warunkiem odzyskania podatku VAT z Urzędu Skarbowego. Powołana uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego zapadła w dniu 26 października 2015 r., tymczasem Gmina złożyła korekty deklaracji do Urzędu Skarbowego wcześniej, tj. w dniu 31 grudnia 2014 r. Mając na uwadze powyższe, Gmina miała możliwość odzyskania podatku VAT zanim zmieniło się orzecznictwo w sprawie relacji Gmin z jej jednostkami organizacyjnymi. Gmina ....., realizując projekt pn.: „.....” w ....., nie wskazała w złożonej dokumentacji, że będzie realizowała powyższy projekt, zlecając realizację zadania własnym jednostkom budżetowym. Sąd odwołał się do wyroków dotyczących centralizacji rozliczenia VAT w relacji Gmina a jej jednostki budżetowe i zakłady budżetowe. Wyroki te nie mają zastosowania w sprawie, ponieważ Gmina w ogóle nie podnosiła związków pomiędzy nią a jej jednostkami budżetowymi. Wobec tego zmiana orzecznictwa jest w tej sprawie nieistotna.

Wnioski NSA dotyczące spaw centralizacji rozliczeń VAT zostały powtórzone w wyroku WSA z dnia ..... r., sygn. akt I....., który działał w ramach związania oceną prawną zawartą w wyroku NSA .....r., sygn. akt ....., którym uchylił zaskarżony wyrok WSA w Kielcach z .....r., sygn. akt ..... i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej Instancji. Zgodnie z art. 190 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1270), tj. „*sąd, któremu sprawa została przekazana, związany jest wykładnią prawa dokonana w tej sprawie przez Naczelnny Sąd Administracyjny*”. Przywołana norma prawna w zdaniu pierwszym wskazuje wprost na ograniczenie swobody sądu pierwszej instancji przy wydawaniu nowego orzeczenia, po wyroku NSA przekazującym mu sprawę do ponownego rozpoznania. Doprowadziło to do uchylecia decyzji administracyjnej w sprawie zwrotu przez Gminę ..... nr EFRR.V-433-RPO-...-44-2015-AJ z dnia 23.12.2015r. oraz decyzji administracyjnej nr EFRR.V-433-RPO-....-8-2016-AG z dnia 13.04.2016 r. W przypadku Gminy ..... Sąd założył, że nie mogła ona uzyskać zwrotu podatku VAT z Urzędu Skarbowego, ponieważ nie pozwalała na to linia orzecznicza i pragmatyka Urzędów Skarbowych. W opinii sądów Gminie ..... otworzyła się możliwość zwrotu podatku VAT na skutek zmiany orzecznictwa sądowego, następującej potem zmiany pragmatyki Urzędu Skarbowego i następujących jeszcze później zmiany przepisów prawa. W związku ze zmianą orzecznictwa sądowego Gmina złożyła korekty w dniach 31.12.2014r. oraz 27.04.2015r., a następnie odzyskała zwrot podatku VAT w dniach: 27 luty 2015r., 13 maj 2015. oraz 17 czerwiec 2015r. Jak wynika z powyższego Gmina ..... złożyła deklaracje przed zmianą orzecznictwa sądowego tj. przed uchwałą z dnia 26 października 2015 r., a tym bardziej przed zmianą pragmatyki Urzędu Skarbowego oraz zmianą stanu prawnego. Gmina ..... uzyskała zwrot podatku VAT nie w związku z centralizacją rozliczeń VAT, a w związku ze wskazaniem przesłanki z art. 86 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług, tj. w związku z przeznaczeniem nieruchomości na sprzedaż. Oznacza to istnienie związku dokonywanych przez podatnika zakupów towarów i usług z wykonywaniem czynności opodatkowanych. Świadczy o tym między innymi:

- a) pismo znak: 2611-SKA.4050.144.2020.TS.354 z dnia 21.05.2020r. z Urzędu Skarbowego do Instytucji Zarządzającej, w którym Naczelnik Urzędu Skarbowego poinformował

- Instytucję Zarządzającą, iż możliwość zwrotu podatku VAT nie mogło być konsekwencją zmiany pragmatyki organów podatkowych, albowiem prawo do odliczenia wynika wprost z treści przepisu art. 86 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług i jest uzależnione od istnienia związku dokonywanych przez podatnika zakupów towarów i usług z wykonywaniem czynności opodatkowanych;
- b) analiza podatkowa związana z odliczeniem VAT od wydatków poniesionych przez Miasto ..... na realizację inwestycji pn.: „.....” z dnia 19.08.2015r. przeprowadzoną przez ..... w której po przeanalizowaniu zebranego materiału uznano, iż Gmina ..... ma prawo do pełnego odliczenia VAT z tytułu poniesionych wydatków w związku z realizacją ww. Projektu. Zgodnie bowiem z art. 86 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług podatnikowi w zakresie w jakim nabyte towary i usługi wykorzystane są do wykonywania czynności opodatkowanych VAT, przysługuje prawo do odliczenia VAT naliczonego. Innymi słowy warunkiem koniecznym do skorzystania z prawa do odliczenia podatku VAT jest powiązanie dokonanych zakupów towarów i usług z wykonaną przez danego podatnika działalnością opodatkowaną lub zamiarem wykonania takiej działalności;
- c) protokół z czynności sprawdzających przeprowadzony w dniu 26.01.2015 r. w którym Urząd Skarbowy stwierdził, iż po przeanalizowaniu przedstawionej przez podatnika dokumentacji wynika, iż teren po zakończeniu rekultywacji będzie przeznaczony do sprzedaży w drodze przetargu jako teren przemysłowy zgodnie ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Opierając się na dokumentacji złożonej przez Gminę wraz z korektami deklaracji VAT-7 Urząd Skarbowy uznał, iż poniesione wydatki związane są z czynnościami opodatkowanymi Gminy. Skutkiem powyższego ma ona prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w związku ze złożonymi fakturami. W związku z powyższym po przeprowadzeniu czynności kontrolnych Urząd Skarbowy uznał za zasadne roszczenie Gminy i dokonał zwrotu podatku VAT za 2010 r. na rachunek bankowy Gminy.

Instytucja Zarządzająca, mając na uwadze wytyczne NSA oraz WSA, zobligowana była dokonać ustaleń faktycznych tj. „... **kiedy skarżąca Gmina, na skutek zmiany pragmatyki organów skarbowych, będących następstwem zmiany orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego (uchwała NSA z 24 czerwca 2013r., I FPS 1/13; wyrok NSA z 2 września 2014r., I FSK 938/14; uchwała NSA z 26 października 2015, I FPS 4/15) uzyskała faktyczną możliwość zwrotu VAT, czy rozliczenie podatku VAT zostało dokonane w najwcześniejszym możliwym terminie, a w konsekwencji, czy pomiędzy tym terminem, a korektą rozliczenia podatku i zwrotem płatności wystąpił okres uzasadniający ewentualne naliczenie odsetek...**”. Możliwość zwrotu podatku VAT według NSA oraz WSA nastąpiła na skutek zmiany pragmatyki organów skarbowych, które były skutkiem zmiany orzecznictwa sądowego. Instytucja, mając na uwadze powyższe, zwróciła się z prośbą do Urzędu Skarbowego w ..... o wskazanie daty „kiedy na skutek zmiany pragmatyki organów skarbowych, będących następstwem zmiany orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego gminy uzyskały faktyczna możliwość zwrotu podatku VAT”. Naczelnik Urzędu skarbowego w ..... w piśmie znak: 2611-SKA.4050.144.2020.TS.354 z dnia 21.05.2020 r., stwierdzając, że możliwość zwrotu podatku VAT nie mogła być konsekwencją zmiany pragmatyki organów podatkowych. Wskazując, że prawo do odliczenia wynika wprost z treści art. 86 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług i jest uzależnione od istnienia związku dokonywanych przez podatnika zakupów towarów i usług z

wykonywaniem czynności opodatkowanych. NSA w swym wyroku wskazał, że obciążenie Gminy obowiązkiem poniesienia dodatkowego wydatku w postaci odsetek naruszyłoby zasadę sprawiedliwości społecznej poprzez zastosowanie sankcji za działanie, które w okresie zawarcia umowy o dofinansowanie nie nosiło cech nieprawidłowości, gdyż taka była wówczas dominująca wykładnia prawa. Oznaczałoby to, że Instytucja Zarządzająca, która wcześniej nie miała wątpliwości co do kwalifikowalności wydatku, gdyż potwierdziła to interpretacja indywidualna załączona do akt sprawy, przerzuciłaby na Beneficjenta wszelką odpowiedzialność za zmianę wykładni prawa, na którą Beneficjent nie miał najmniejszego wpływu. W tej sytuacji odstąpienie od zastosowania sankcji w postaci naliczenia odsetek znalazło swoje oparcie w art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polski. Według NSA oraz WSA Gmina nie może ponosić odpowiedzialności za zmiany orzecznictwa i zmiany pragmatyki Urzędu Skarbowego. Wobec tego WSA nakazał Instytucji Zarządzającej ustalić okresy uzasadniające ewentualne naliczenie odsetek.

Po przeanalizowaniu wskazań WSA co do dalszego postępowania, należy uznać, że chodzi o okresy, za które Beneficjent ponosi odpowiedzialność, tj. czas, kiedy Beneficjent mógł działać, a tego nie czynił. Instytucja Zarządzająca wytypowała potencjalne dwa okresy tego rodzaju:

- I. **Okres pierwszy** od dnia zmiany pragmatyki Urzędu Skarbowego do dnia złożenia korekty deklaracji podatkowej za okres, w którym powstało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego do Urzędu Skarbowego przez Gminę w celu uzyskania zwrotu podatku VAT. Próba ustalenia dat poprzez zasięgnięcie informacji z Urzędu Skarbowego nie przyniosła rezultatu. W pierwszym piśmie, tj. pismo znak: 2611-SKA.4050.246.2019 z dnia 04.12.2019 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego, powołując się na art. 298 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa odmówił udzielenia informacji, powołując się na tajemnicę skarbową. W kolejnym piśmie, kiedy Instytucja Zarządzająca zapytała nie o sprawę konkretnego Beneficjenta, tylko o ogólną pragmatykę Urzędu Skarbowego w tym zakresie Naczelnik Urzędu Skarbowego w .....pismem znak: 2611-SKA.4050.87.2020.TS.214 z dnia 31.03.2020r. wyjaśnił, iż nie jest organem właściwym do udzielenia żądanych przez Instytucję Zarządzającą informacji. W kolejnym piśmie Instytucja Zarządzająca zwróciła się prośbą o wyjaśnienie przyczyn odmowy informacji zawartej w piśmie znak: IR-XIV.432.9.20.2020 z dnia 19.02.2020 r. W odpowiedzi na ww. pismo Naczelnik Urzędu Skarbowego odmówił udzielenia informacji, motywując to brakiem właściwości miejscowej i rzeczowej. Ponadto, stwierdził – w przeciwieństwie do stanowiska zajętego w wyroku NSA i wyroku WSA, iż możliwość zwrotu podatku VAT nie może być konsekwencją zmiany pragmatyki organów podatkowych. Po drugie istotna jest jeszcze jedna okoliczność zgodnie z wyrokami należałoby ustalić okres pomiędzy zmianą pragmatyki organu podatkowego, a złożeniem przez Beneficjenta korekty mającej na celu odzyskanie podatku VAT. Wydarzenie musiałoby następować w takiej chronologii: najpierw zmiana pragmatyki będąca skutkiem orzecznictwa sądowego, potem złożenie przez Gminę korekty. Tymczasem w przedmiotowym stanie faktycznym chronologia przebiega odwrotnie. Najpierw miało miejsce złożenie korekty tj. 31 grudnia 2014 r. oraz 27 kwietnia 2015 r., a dopiero potem zapadła uchwała NSA z dnia 26 października 2015 r., sygn. akt I FPS 4/15. Co oczywiste zmiana pragmatyki musiała nastąpić jeszcze później. Zgodnie z wyrokami WSA oraz NSA Instytucja Zarządzająca miała ustalić ewentualny okres odsetkowy. Niemniej jednak powyższy okres odsetkowy nie zachodzi, ponieważ chronologia zdarzeń w przypadku Projektu pt.: „..... przebiegała zupełnie odwrotnie. Mając na uwadze powyższe, analizowany okres odsetkowy nie występuje.

- II. **Okres drugi** obejmuje czas od dnia otrzymania przez Beneficjenta zwrotu podatku VAT z Urzędu Skarbowego do dnia zwrotu podatku VAT do Instytucji Zarządzającej. Organ, mając na uwadze zwroty dofinansowania wraz z należnymi odsetkami Gminy ..... na konto Instytucji Zarządzającej w dniu 30 lipca 2015 r. w wysokości 868 689,02 zł oraz 18 stycznia 2016 r. w wysokości 454 041,91 zł, dokonał następujących ustaleń. Gmina ..... zobowiązana była dokonać zwrotu kwoty głównej w wysokości 868 689,02 zł wraz z należnymi odsetki w wysokości 27 453,16 zł. Pozostała część zwróconej przez Gminę ..... kwoty w wysokości 426 588,75 zł stała się nadpłatą, która podlega zwrotowi w terminie 30 dni od dnia wydania nowej decyzji. Wobec powyższego, zaistniała w sprawie nadpłata, zgodnie z art. 74a Ordynacji podatkowej zostanie objęta odrębnym postępowaniem administracyjnym.

W tym miejscu należy zaznaczyć, iż w odniesieniu do wydatków **634,80 zł** z faktury nr 8202005192 z dnia 13.12.2011r. oraz faktury nr 8202005193 z dnia 13.12.2011r. odsetki zostały naliczone od dnia, w którym środki dofinansowania zostały przekazane, tj. od dnia 17.04.2012r., do dnia, kiedy Gmina ..... dokonała zwrotu na konto Instytucji Zarządzającej tj. do dnia 30.07.2015r. Zastosowanie odmiennego naliczenia odsetek w przypadku tych dwóch faktur wynika z faktu, iż Gmina ..... w piśmie znak: FN.1.3251.7.2020 z dnia 26.02.2020 r., uzupełniając dane w tabelach do poszczególnych wniosków o płatność, we wniosku o płatność nr WNP-RPSW.....00-26-.....-13 w odniesieniu do faktury nr 8202005192 oraz do faktury nr 8202005193, nie wskazała *Deklaracji korygującej za rok podatkowy oraz daty dokonania korekty deklaracji podatkowej za okres, w którym powstało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego*. Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-XIV.432.9.20.2020 z dnia 02.03.2020r. zwróciła się z prośbą o uzupełnienie brakujących danych w tabeli dotyczącej ww. wniosku o płatność. W odpowiedzi na pismo Gmina ..... poinformowała pismem znak: FN.1.3251.11.2020 z dnia 06.03.2020, iż faktura nr 8202005192 z dnia 13.12.2011r. oraz faktura nr 8202005193 z dnia 13.12.2011r. nie zostały uwzględnione w rejestrze faktur zakupowych, który stanowił podstawę korekty deklaracji VAT-7. Beneficjent w piśmie znak: FN.1.3251.7.2020 z dnia 26 lutego 2020 r. wykazał od obu faktur kwotę wydatku uznanego za niekwalifikowalny w tym od faktury nr 8202005192 kwotę w wysokości 621,00 zł oraz od faktury nr 8202005193 kwotę w wysokości 13,80 zł. Łączna wartość faktur wyniosła 634,80 zł. Z danych zawartych w tabeli do wniosku nr WNP-RPSW....00-26-202/08-13 Beneficjent sam wskazał, że podatek VAT z ww. faktur jest niekwalifikowalny (pismo znak: FN.1.3251.7.2020 z dnia 26 lutego 2020 r.). W związku z tym środki, którymi Instytucja Zarządzająca dofinansowała podatek VAT, został pobrany nienależnie, tak jak w pozostałych fakturach dotyczących podatku VAT dla projektu pn.: „.....”.

W związku z tym w odniesieniu do podatku VAT od faktury nr 8202005192 oraz od faktury nr 8202005193 nie zachodzą żadne okresy, w których odpowiedzialność odsetkowa Gminy ..... jest wyłączona. Oznacza to, że odpowiedzialność odsetkowa za podatek VAT z ww. faktur należy ustalić zgodnie z art. 207 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.), tzn. okres odsetkowy rozpoczyna się od dnia

przekazania środków EFRR Beneficjentowi, a kończy w dniu całkowitej zapłaty kwoty głównej na wskazany rachunek bankowy.

Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem do zwrotu należności, o których mowa w art. 60 pkt 6 ustawy o finansach publicznych nie stosuje się art. 70 § 1 Ordynacji podatkowej w związku z art. 67 ust. 1 ustawy o finansach publicznych. Zastosowanie znajduje natomiast przepis szczególny, tj. art. 3 rozporządzenia Rady (WE, EUROATOM) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz. Urz. UE. L 312 z 23.12.1995, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2988/95” (por. wyrok WSA w Kielcach z dnia 21 września 2017 r., sygn. akt I SA/Ke 433/17; wyrok WSA w Szczecinie z dnia 7 grudnia 2017 r., sygn. akt I SA/Sz 749/17, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 25 lipca 2018 r., sygn. akt V SA/Wa 1727/17; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 29 listopada 2018 r., sygn. akt I SA/Sz 620/18; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 30 lipca 2020 r., sygn. akt I SA/OI 123/20).

Okres przedawnienia został określony w art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 2988/95, jednak w ust. 3 tego artykułu przewidziano, że Państwa Członkowskie zachowują możliwość stosowania dłuższego okresu niż okres przewidziany odpowiednio w ust. 1 i 2. Zgodnie z art. 66a ust. 1 ustawy o finansach publicznych zobowiązanie do zwrotu środków, o których mowa w art. 60 pkt 6, przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od dnia:

- 1) w którym decyzja, o której mowa w art. 189 ust. 3b, albo decyzja, o której mowa w art. 207 ust. 9, stała się ostateczna, albo
- 2) wypłaty salda końcowego, o którym mowa w:
  - a) art. 89 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z 31.07.2006, str. 25, z późn. zm.) albo
  - b) art. 86 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego (Dz. Urz. UE L 223 z 15.08.2006, str. 1, z późn. zm.), albo
  - c) art. 141 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 320, z późn. zm.)

- w zależności od tego, który z tych terminów nastąpi później.

W przedmiotowej sprawie znajduje zastosowanie art. 66a ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o finansach publicznych, zgodnie z którym zobowiązanie do zwrotu środków, o których mowa w art. 60 pkt 6, przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od dnia wypłaty salda końcowego, o którym mowa w art. 89 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego

przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z 31.07.2006, str. 25, z późn. zm.).

Zgodnie z pismem Komisji Europejskiej z dnia 12/10/2018, znak VIA SFC2007 (Ref. Ares(2018)5249949) wypłata salda końcowego została ustalona na dzień 23 lipca 2018 r. Wobec tego przedawnienia zobowiązania Gminy ..... do zwrotu środków nie nastąpiło, bowiem jego termin upłył z dniem 23 lipca 2023 r.

Mając powyższe na uwadze, Instytucja Zarządzająca stwierdza, że zachodzi podstawa do wydania decyzji określającej kwotę zwrotu środków z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w odniesieniu do Gminy ..... w łącznej wysokości: **868 689,02 zł (słownie: osiemset sześćdziesiąt osiem tysięcy sześćset osiemdziesiąt dziewięć złotych, 02/100)**, jak w pkt 1 osnowy decyzji wraz z należnymi odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych jak w pkt 2 osnowy decyzji.

Nie określono sposobu zwrotu środków, ponieważ zwrot ten został już dokonany przez Stronę.

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego wydając niniejszą decyzję oparł się o stan faktyczny i prawny według chwili jej wydania, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności faktyczne sprawy.

W świetle powyższego Zarząd Województwa Świętokrzyskiego, jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013 orzeka jak w sentencji.

Wydając decyzję, Zarząd Województwa Świętokrzyskiego oparł się na następujących dokumentach:

- 1) umowa o dofinansowanie nr: UDA-RPSW.....00-26-.....-00 z dnia 21 września 2009 r. wraz z aneksami: nr UDA-RPSW.....00-26-.....-01 z dnia 15 luty 2010 r., UDA-RPSW.....00-26-.....-02 z dnia 9 czerwca 2010 r., UDA-RPSW.....00-26-.....-03 z dnia 31 maja 2011 r., UDA-RPSW.....00-26-.....-04 z dnia 2 stycznia 2012 r., UDA-RPSW.....00-26-.....-05 z dnia 7 lutego 2012 r.,
- 2) podręcznik Kwalifikowalności Wydatków objętych dofinansowaniem w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013,
- 3) regulamin dwuetapowego konkursu zamkniętego nr 3/08 ,
- 4) wniosek o dofinansowanie projektu nr WND-RPSW.....00-26-..... wraz z załącznikami,
- 5) interpretacja Indywidualna Ministra Finansów pismo znak: .....z dnia 30 listopada 2009 r. wydana przez Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach
- 6) pismo Beneficjenta z dnia 16 czerwca 2015 r.,
- 7) pismo Instytucji Zarządzającej znak: EFRR.IV.433.....202.30.2015.JCS z dnia 9 lipca 2015 r.,
- 8) pismo Beneficjenta z dnia 3 sierpień 2015 r.,
- 9) pismo Instytucji Zarządzającej znak: EFRR.IV.433.....22.2015-AJ dnia 5 sierpnia 2015 r.,
- 10) pismo Instytucji Zarządzającej znak: EFRR.V-433-RPO-...-24-2015-AJ z dnia 19 sierpnia 2015 r.,
- 11) pismo Instytucji Zarządzającej znak: EFRR.IV.433.....202.31.2015.JCS z dnia 21 sierpnia 2015 r.,
- 12) pismo Beneficjenta znak: FN.B.3251.54.2015 z dnia 24 sierpnia 2015 r. z załącznikami:

- informacja w sprawie analizy możliwości oszczędności w zakresie podatku VAT z dnia 19 sierpnia 2015 r.,
- protokół z czynności sprawdzających przeprowadzonych przez US w ..... z dnia 26 stycznia 2015 r.,
- 13) pismo Instytucji Zarządzającej znak: EFRR.V-433-RPO-....-26-2015-AJ z dnia 24 sierpnia 2015 r. (Wezwanie do zwrotu dofinansowania wraz z odsetkami),
- 14) pismo z Biura Radców Prawnych znak: RP-084.5.1.2015 z dnia 12 sierpnia 2015r.,
- 15) pismo Instytucji Zarządzającej znak: EFRR.V-433-RPO-....-28-2015-AJ z dnia 16 września 2015 r.,
- 16) pismo Beneficjenta znak: BRM.042.10.3.2015.MG z dnia 2 października 2015 r.,
- 17) pismo Beneficjenta z dnia 9 października 2015 r.,
- 18) pismo Beneficjenta znak: FN.B.3251.54.2015 z dnia 24 sierpnia 2015r.,
- 19) pismo Instytucji Zarządzającej znak: EFRR.V-433-RPO-.....-33-2015-AJ z dnia 20 października 2015r. tj. zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego,
- 20) pismo Instytucji Zarządzającej znak: EFRR.V-433-RPO-.....-41-2015-AJ z dnia 5 listopad 2015r. tj. zawiadomienie o zgromadzeniu materiału dowodowego.
- 21) pismo Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju znak: DKF-IV-813-42-MWi/14 z dnia 24 lipca 2014 r.
- 22) decyzja Instytucji Zarządzającej nr RPSW.IZ.UMWSW. ....00-26-.....-2015/05 z dnia 23 grudnia 2015 r., tj. pismo znak: EFRR.V-433-RPO-.....-442015-AJ,
- 23) pismo Beneficjenta z dnia 18 stycznia 2016 r.,
- 24) wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, tj. pismo Beneficjenta z dnia 20 stycznia 2016 r.,
- 25) polecenie służbowe znak: EFRR.V-0022-RPO-12-2016 z dnia 2 luty 2016 r.,
- 26) pismo Instytucji Zarządzającej: EFRR.V-433-RPO-.....-6 -2016-AG z dnia 16 luty 2016 r., tj. zawiadomienie o zgromadzonym materiale dowodowym.
- 27) projekt z dnia 14 stycznia 2016 r. ustawy o zasadach rozliczeń w podatku od towarów i usług oraz dokonywania zwrotu środków europejskich przez jednostki samorządu terytorialnego oraz o zmianie ustawy o finansach publicznych.
- 28) decyzja Instytucji Zarządzającej nr RPSW.IZ.UMWSW.....00-26-.....-2016/04 z dnia 13 kwietnia 2016 r., tj. pismo znak: EFRR.V-433-RPO-.....-8-2016- AG,
- 29) skarga Gminy ..... na Decyzję zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 13 kwietnia 2016r. nr RPSW.IZ.UMWSW.....00-26-.....-2016/04,
- 30) odpowiedź na skargę pismo z dnia 30 listopada 2016r. Sygn. akt: .....
- 31) wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach Sygn. I .....Z .....I.,
- 32) wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Kielcach Sygn. akt .....z dnia .....I.,
- 33) wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach Sygn. akt .....z dnia .....I.,
- 34) pismo Instytucji Zarządzającej: IR-XIV.432.10.20.2019 z dnia 21 października 2019r tj. zapytanie do Urzędu Skarbowego w .....,
- 35) pismo z Urzędu Skarbowego: 2611-SKA.4050.246.2019r. z dnia 4 grudnia 2019r. odpowiedź na zapytanie Instytucji Zarządzającej,
- 36) pismo Instytucji Zarządzającej: IR-XIV.432.9.20.2020. z dnia 13 stycznia 2020 r., tj. zawiadomienie o zgromadzonym materiale dowodowym,
- 37) pismo Beneficjenta z dnia 27 stycznia 2020 r.,
- 38) pismo Instytucji Zarządzającej: IR-XIV.432.9.20.2020 z dnia 19 luty 2020r skierowane do Gminy ..... w/s dokumentacji potrzebnych do wydania decyzji zwrotowej,

- 39) pismo Instytucji Zarządzającej: IR-XIV.432.9.20.2020 z dnia 19 luty 2020r tj. zapytanie do Urzędu Skarbowego w .....
- 40) pismo Gminy .....znak: FN.1.3251.7.2020 z dnia z dnia 26 luty 2020r.,
- 41) pismo Instytucji Zarządzającej: IR-XIV.432.9.20.2020.z dnia 2 marca 2020r. tj. prośba o uzupełnienie brakujących danych,
- 42) pismo z Gminy .....znak: FN.1.325.11.2020 z dnia 6 marca 2020r. -wyjaśnienie dotyczące faktur zakupowych,
- 43) pismo z Urzędu Skarbowego w ..... znak: 2611-SKA.4050.87.2020.TS.214 z dnia 31 marca 2020r.,
- 44) pismo Instytucji Zarządzającej: IR-XIV.432.9.20.2020.z dnia 23 marca 2020r. tj. zawiadomienie o zmianie terminu załatwienia przedmiotowej sprawy,
- 45) pismo Instytucji Zarządzającej: IR-XIV.432.9.20.2020.z dnia 14 kwietnia 2020r. tj. prośba o udzielenie informacji,
- 46) pismo Instytucji Zarządzającej: IR-XIV.432.9.20.2020.z dnia 14 kwietnia 2020r. tj. prośba o wyjaśnienie przyczyn odmowy informacji zawartej w piśmie znak: IR-XIV.432.9.20.2020 z dnia 19 luty 2020r.
- 47) pismo z Gminy ..... z dnia 08 maja 2020r. odpowiedź na pismo Instytucji Zarządzającej z dnia 14.04.2020r.,
- 48) pismo Instytucji Zarządzającej: IR-XIV.432.9.20.2020.z dnia 21 maja 2020r. tj. zawiadomienie o zmianie terminu załatwienia przedmiotowej sprawy.
- 49) pismo z Urzędu Skarbowego: 2611-SKA.4050.144.2020r.TS.354 z dnia 21 maja 2020r. odpowiedź na zapytanie Instytucji Zarządzającej pismo znak:IR-XIV.432.10.20.2019r z dnia 21 października 2019r. oraz na pismo znak: IR-XIV.432.9.20.2020 z dnia 14 kwietnia 2020r.
- 50) pismo Instytucji Zarządzającej: IR-XIV.432.9.20.2020.z dnia 5 czerwca 2020r. tj. prośba o udzielenie niezbędnych informacji mających na celu ponowne ustalenie okresów odsetkowych.
- 51) pismo Instytucji Zarządzającej: IR-XIV.432.9.20.2020.z dnia 27 lipiec 2020r. tj. zawiadomienie o zmianie terminu załatwienia przedmiotowej sprawy oraz możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym.

Pouczenie:

Decyzja jest nieostateczna w administracyjnym toku instancyjnym. Beneficjent może złożyć do Zarządu Województwa Świętokrzyskiego wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Jeżeli Beneficjent nie chce skorzystać z prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Zarządu Województwa Świętokrzyskiego. Wpis od skargi w sprawie należności pieniężnej objętej zaskarżonym

aktem wynoszącej ponad 100 000,00 zł wynosi 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.

Beneficjent ma możliwość ubiegania się przed sądem o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. W trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Beneficjent może zrzec się wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wówczas, z dniem doręczenia organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza brak możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
ANDRZEJ BĘTKOWSKI

Decyzja została sporządzona w trzech jednobrzmiących egzemplarzach, które otrzymują:

- 1) Gmina ..... z siedzibą: ..... – 1 egz.,
- 2) a/a – 2 egz.